

Naročnina listu: --
Celo leto . . . K 10.—
Pol leta . . . " 5.—
Četrt leta . . . " 2.50
Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: ----
Celo leto . . . " 15.—
Posamezne številke
-- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila

se računajo po 12 vin.
od 6 redne petivrstice: pri
večkratnih oznanilih velik
--- popust. ---

„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Koroška ulica. 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Ruski pritisk na Karpate popušča.

Velikanske ruske izgube v Karpatih. — Novi boji izhodno od Užoka. — V Bukovini stojimo dobro. — Ruski napadi v zahodni Galiciji. — Na Francoskem bojišču traja bitka med Mozo in Mozelo naprej. — Angleži in Francozi si ne upajo zopet lotiti Dardanel. — Med Japonsko in Kitajsko bo najbrž mirna poravnava. — Angležem ni prav, da se sv. Oče poteguje za mir.

Iz strelskih jarkov vstajenje in prenovljenje.

Za Veliko noč je češki poslanec dr. Kramar v „Narodnih listih“ objavil članek, v katerem med drugimi izjava tudi te misli:

„Življenje evropskih narodov postaja zopet jako mosko in resnično in ta duh moške resničnosti ni zavladal samo v politiki in v gospodarskem življenju, marveč tudi v kulturnem in нравstvenem življenju, v najvišjih pojavih človeške duše, v mišljenju in v umetnosti. Hitro bogatenje meščanstva z vsemi njegovimi posledicami v življenju, leposlovju in umetnosti ne bo več značilna poteza človeške omike. Ne preneha popolnoma, ali ne bo imelo več vrednosti za razvoj pretirane omike. Kar je v človeštvu zdravega in velikega, se postavi v službo novih nad, v novo življenje, v vstajenje v duhu idealov, ki so jih evropski narodi izpoznali v krvavem boju. Vera v pravico do svobodnega življenja in svobodne samoodločbe narodov, to bo temeljni razpoložaj duševnega življenja vseh, ki so s čistim srcem in svetlim oduševljenjem šli v smrtni boj. To se že danes javlja iz objav najboljših duhov vseh narodov. Patrijotizem vseh brez razlike družabnih slojev postane neka vrsta svetovne pobožnosti. Uveljavi se ljubezen do lastnega naroda, pripravljenost, žrtvovati vse za njega bodočnost, brez mržnje in zavisti nasproti drugim. Ne bo več povratka k tistemu vsesvelnjaštvu, ki je mislil, da je ljubezen do svojega naroda manje vredna sebičnosti.

To niso prazne sanje, ampak je vzvišena, zaobljuba vseh teh milijonov, ki so žrtvovali življenje vseh narodov. Nikoli ni bila ljubezen do svojega naroda in do domovine tako velika, kakor je sedaj tam v strelskih jarkih. Tam nehujejo družabna nasprotstva. To ne more ostati brez posledice za vse bodoče življenje narodov. Pobratimstvo in ljubezni združenega naroda, posvečeno s krvjo tisočev in tisočev njega si-

nov vseh razredov in razlik družabnih vrst mora roditi zavest o dolžnosti vseh za reševanje težkih družabnih vprašanj v duhu splošnih koristi vsega naroda.

Po vojni bodo potrebovali narodi več razmaha za vse svoje sile, da bodo lečili težke rane, ki so si jih zadali medsebojno. Po krvavem boju pride nektravni gospodarski boj. Ne pojde le zato, da se nadomestijo uničene vrednosti, ampak tudi za to, da se človeku bojuje boj na gospodarskem polju. Nikdo se ne more varati v tem, da so imeli gospodarski interesi velik vpliv v razvoju nasprotstva med obema skupinama evropskih velevalsti, ki so dovedli do krvavega reševanja vseh vprašanj. Sedaj pa ustvarjajo na boljše nove podlage za novo gospodarsko življenje. A da se izvojuje ta boj, v ta namen so potrebne vse sile, duševne in telesne, poedinih narodov. In za ta razvoj stvari treba že sedaj odstraniti vse, kar je dosedaj izpodkopavalo proizvajalne sile narodov.

In kako se treba priučiti novim razmeram, dokaz za to je lepi veličanstveni boj evropskih držav proti najnevarnejemu sovražniku človeštva — proti alkoholizmu. Ta ubija telesno, ali se huje uničuje življensko moč naroda.

Kar je storila n. pr. Rusija, zabranivši izdelovanje in pitje žganja, je eden največjih činov v zgodovini omike. Boj proti alkoholizmu bijejo tudi v Angliji, v Franciji in v Nemčiji. Ni potrebno in tudi bi ne bilo razumno, ako bi zahtevali popolno vzdržnost od pijače, ki vsebujejo alkohol, ali dobro in koristno bi bilo, ako se posreči, omejiti ali odstraniti vse, kar je v alkoholu tako pogubno — da se ta boj proti alkoholizmu napravi v prvo dolžnost družabne skrbi. Zato v resnici ni to otročje sanjarstvo, ako verujemo, da po sedanjih vojnih grozotah nastane za človeštvo — vstajenje!

Naposled povdarja pisatelj, da naj verujemo v bodočnost svojega naroda, ker vidimo, kaj pomenjajo tudi manji narodi v veliki borbi starega sveta. Samo treba, da tudi mi postanemo drugačni in boljši. Najti moramo notranji sklad vsega naroda napram skup-

nemu napredku. Postati moramo v resnici možje. Ne smemo se več zatekati k praznim besedam. Zagotoviti si moramo za vso bodočnost čut notranje edinosti in plamteče ljubezni do naroda, ki nas je zblížala v trenutkih tesnosrčnosti in strahu. Očistiti moramo še svoje javno, politično in gospodarsko življenje od vsega, kar se je pokazalo gnjilo. Uredimo in ozdravimo svoje strankarsko življenje!“

K Kramarjevim izvajanjem pripominjamo, da je za vstajenje in prenovljenje evropske človeške družbe, katero Kramar pričakuje od sedanje svetovne vojske, nujno potrebna in edina podlaga krščanstvo. Krščanstvo je pred dvema tisočletjima prenovilo svet, ki je vstal iz brezdnega smrti in propada. Edino krščanstvo more tudi dandanašnji Evropo dvigniti iz bojne zmede na višino trajnega miru, resnične sprave in prenovljene, prave omike. Zakaj le ono venomer oznanja in zahteva kakor od poedincev tako od celega naroda to, brez katerega je resnični, notranji in trajni kulturni napredek nemogoč, in to je samozatajevanje. In edino krščanstvo najglasnejše oznanja in nadoslednejše izjava oni dve načeli, brez katerih ni reda in edinosti med raznimi sloji človeške družbe in ni sprave in miru med narodi in državami, in ti načeli se glasita: pravičnost in ljubezen! Na tem temelju se med občudovanjem čelega omikanega sveta ne prestando trudi papež Benedikt XV. za mir. Naj bi že njegovo plemenito stremljenje in neumorno delovanje kmalu doseglo celotni uspeh! Če se vsepovsodi uveljavijo načela, ki jih v imenu od smrti vstalega Zveličarja vseh ljudi in vseh narodov oznanja in priporoča Benedikt XV., pride za Evropo pravo vstajenje in resnično prenovljenje.

LISTEK.

Otroci in vojna.

Nam otrokom je bil velik praznik vsak četrtek, ko so se po široki ulici vračali vojaki z vežbanja. Stopali so po taktu vesele koračnice, ki je radostno povspeševal bitje naših razburjenih mladih src. Veliki vojaški boben je vozil majhen konjiček, ki je bil predmet naše največje pozornosti in ljubezni. Ko smo se sli igrati konje, je bila največja čast in tudi največja karijera za vsakega, če je bil vojaški konjiček, ki vleče boben. In tudi še v poznejših letih, ko smo že odrasli otroškim igram, nas je prevzemala neka posebna nežnost, kadar smo se spomnili malega, potrpežljivega ponija.

Živeli smo v mestu z vojaško posadko in vendar je vsak vojak na ulici vzbujal našo pozornost. Danes prihaja vsaka vas v stike z vojaštvom in današnji kmečki otroci vedo več o vojaki, kot smo pa pred leti vedeli mi v mestu. In če so vse nitke njihovih sanj zvezane z vojaštvom, je to le zato, ker resničnost sama podpira njih domišljijo in jo bogato oživlja.

Naša vas leži uro hoda od mesta, a kljub temu so vaški otroci malo vedeli o mestu in o življenju v mestu. Samo včasih ob sobotah so jih matere jemale s seboj na trg in tako so poznali v mestu le one ulice, po katerih so hodili in potem široke trge. O mestu so vedeli malo, zelo malo. Toda navadili so se srečnega občutka, da morejo hoditi v praznični obleki, navadili so se tega prazničnega občutka, ki jim ni dal notri v gostih gručah ljudstva, da bi pozabili sami sebe in vračali so se, kakor običajno, iz mesta ter nosili s se-

boj nekaj preprostih dojmov. Če so ugledali vojaka, so se gotovo ozirali za njim. Vojna pa jim ni dala več dojmov, več poznanja vojaškega življenja, nego vse mesto.

In pri tem jim ni treba utrudljive hoje v mesto. Prileti popoldne iz šole in glej, v dolgih vrstah prihajajo vojaki iz mesta na vežbo. Koraki njihovih vojaških čevljev preglašajo lačne želodčke. Otroci se razmišljajo dosti, temveč derejo s knjigami pod pazduho za njimi in postavljajo se okoli njih v majhnih gru-čah. In poleg tega se ob tej priliki uče — nemški. Ko bi jim v šoli obljubljali nebeško kraljestvo za nemški prevod besede „kruh“, vam ga ne povedo. Toda „hap-taht“, „rehešant“ in druga vojaška povelja znajo vsa in jih celo dobro razumejo.

Oči jim žare, lica gore. Daleč tja za vas sprem-ljajo volake. In ti so tudi vojaki, nepoznani. Jeseni so odšli odtod znani vojaki, njihovi očete, strici in brat-je. Smeli so si natikavati njihove čepice na glavo in smeli so si celo pripasati njihove bajonete. Prej so se motali po njihovih sanjah vse drugi junaki, roparji, vitezi in indijanski poglavarji, tedaj pa so posadili na najvišje mesto v svojih sanjah svoje lastne očete in brate. Oni, ki ni imel očeta vojaka, se jim je zdel vreden obžalovanja. In čem boli so jokale matere in vile roke, tembolj so se jim v le njihove sanje okoli njho-vih očetov. In s kakim veseljem so potem prinašali zelenje in cvetje na vozove, na katerih so se vojaki odpeljali iz vasi. S kakim ponosom so potem gledali za njimi.

Tudi njihov okus je v znamenju vojne. Kot po-sledice žepnih eksekucij leže v mojem učiteljskem pre-dalu: izstreljeni patroni, slike vojakov, izrezki ilustri-ranih časopisnih prilog. Pri vojaki na slikah so be-ležke, kakor n. pr.: „To je Francelj“ itd. Otroška do-

mišljiva vidi povsod znana lica in za to, da je na sli-ki njihov oče ali brat, bi stavili brez obotavljanja svo-jo glavo.

Otroci imajo tudi zveze s strelskimi zakopi. Do-gaja se, da pride učenček v šolo in nima peresnika. Joka se in se opravičuje:

„Pisal sem včeraj očetu, pa sem pozabil peres-nik na mizi.“

Pišejo očetom dopisnice. Misliti si je treba, ka-ko sede naslonjeni na rožnobarvno dopisnico ter s tru-dom in težavo pišejo po njej okorne črke. Dogaja se tudi, da napravijo „packo“ in potem z jezikom polizejo tak črni pečat. Toda to, kar bi bilo greh v zvezku, je očetu v strelskem zakupu ljubo kot spomin na ljubega otroka doma.

Ko opoldne prihajajo iz šole, srečavajo pismono-šo. Drugače prihaja k njim samo parkrat v letu.

„Kdo se je pa vendar spomnil nas?“ sta se vse-lej povpraševala oče in mati in sta začudeno obrača-la pismo v roki. Toda danes pa mati nič ne vprašuje, kdo se je spomnil, saj dobro ve, da se je spomnil oni, na katerega misli ona vsako sekundo. Željno sega po dopisnici in hitro prebira vrstice z očmi.

Otroci vedo, kako veselje napravljaja doma taka dopisnica. Sami povprašujejo pismonošo, ali ni nič prišlo zanje. Pismonoša jim daje rožnobarvne dopis-nice, barve nežnosti in ljubezni. Na takih rožnobarv-nih dopisnicah čestokrat sporoča mož, da je ranjen. Otroci večkrat čitajo te ljube rožnobarvne dopisnice, toda glas, s katerim čitajo „ranjen sem“, je tako ne-dolžen in tako brezskrben, kakor tedaj, ko čitajo v berilu, da je konj največja štirinogata žival. Mati za-joče, oni pa so popolnoma mirni. Če pa zajokajo ž njo vred, jokajo le zato, ker jim je neprijetno in težko, ker joka mati. Pri tem pa ne mislijo na svojega očeta.

prošnja opira, do končnega termina niso izpremenile. To bi bilo v slučaju, če bi bil odlog nastopa prezenčne službe z ozirom na nameravani dopust drugega člana tiste rodbine dovoljen, potem pa se ne bi bil ta dopust nastopil. Tudi je mogoče, da dobe državni prispevek rodbine onih, ki so prostovoljno vstopili v oboroženo silo, ako so dani drugi pogoji.

Ker je mnogo rodbin, ki niso vložile prošnje za državni prispevek, ker se jim je zdelo, da so od njega izključene, drugim pa so bile prošnje od komisij vsled strogega tolmačenja zakona odbite, se opozarjajo dotični, da lahko nanovo vložijo prošnjo, da se jim prisodi prispevek po ravno kar navedenem odloku brambovskega ministrstva z dne 2. jan. 1915.

Nevtralne države. Italija.

„M. N. Nachrichten“ poročajo dne 11. aprila iz Rima: Za nedeljo so intervencionisti in socialistični nevtalisti napovedali zborovanja po vseh večjih mestih. Vlada je prepovedala vsa zborovanja, pa vendar so poskušali zborovati. Do posebnih izgredeov ni prišlo, ker se je obširno poskrbelo za red. V Rimu so brez težave razgnali nekaj sto manifestantov. Okoli 100 mladih fantičev, ki so pred Milanom imeli svoje vaje, so napadli delavci in kmetje s klici: „Proč z vojsko, eviva Avstrija!“ Fantiči so zbežali. Na begu jih je napadla nova gruča s palicami in kamenjem in jih razkropila po polju. Pri petkovih kravalih v Turinu je morala večkrat nastopiti konjenica. Več oseb je bilo težko ranjenih in aretiranih.

„Pester Lloyd“ poroča iz Rima: Zadnje nedeljo so se vršile v Rimu velike demonstracije nevtalistov in intervencionistov, katere je pa vojaštvo in policija kmalu udušila. V nekaterih mestih je prišlo do spopadov med vojaštvom in demonstranti. Mussolini je hotel z nekega voza govoriti ljudstvu, pa je bil aretiran. Enaka usoda je zadela socialističnega Vello, ki je pokušal pred neko kavarno govoriti.

Švica.

V Švici je nastalo nemalo razburjenje, ker Sev. Amerika zalaga tropsorazum z vojnim gradivom, z orožjem in strelivom. Nevtralne države, posebno Švica, imajo radi tega veliko škodo. Na gospodarskem polju je radi draginje, ki jo pospešuje vojska, in radi obmejnih utrd Švica zadnji čas za več milijonov na slabšem. Švicarska vlada je dobila več protestov proti postopanju Amerike, ki z dovažanjem vojnih potrebščin zabranjuje, da se vojska kmalu ne konča. V teh protestih se zahteva, naj Švica stopi na čelo nevtralnih držav, ki bi naj vložile pri vladi Severne Amerike odločni protest proti takemu postopanju.

Bolgarija.

Iz Sofije se poroča, da je bolgarska vlada ustavila izhajanje rusofilskih listov „Mir“ in „Preporec“. Ob enem je vlada naročila ostalim listom, naj o Turkih pišejo v dostojni obliki.

Bolgarski ministrski predsednik Radoslavov je napram dopisniku pariškega lista „Petit Parisien“ izjavil: „Dosedaj je bila Bolgarska strogo nevtralna. Postopanje zaveznikov pa zahteva od Bolgarije novo politiko. Bolgarija bo svojo dolžnost izvršila in svoj narodni program uresničila.“

Angleški in francoski listi pišejo, da je stališče Bolgarije jako zagonetno. Nikdo ne more vedeti in tudi ni jasno, zakaj se je odločil Radoslavov in bolgarska vlada.

Grčija.

Grčija se obrača proti Srbiji. Iz Aten se dne 13. aprila poroča, da je ministrski predsednik naznanil zastopnikom tropsorazuma, da Grčija ne pripušča, da bi se strelivo in drugo vojno gradivo pošiljalo skozi Grčijo v Srbijo. V grškem ministrskem svetu se je namreč sklenilo, da se odbije zahteva trojnega sporazuma, naj bi se za vojno gradivo, ki je namenjeno Srbiji, pa je ustavljeno in leži v solunskem pristanišču nakopičeno, dovolil prevoz skozi grško ozemlje. Ako se bo sklep grške vlade v resnici izvajal, bo Srbija hučo prizadeta.

Bivši ministrski predsednik Venizelos, ki je izjavil, da bo obesil politiko na klin, namerava odpotovati v Ameriko, da si okrepi svoje zdravje. Listi poročajo, da je Venizelos radi neuspeha svoje politike silno pobit. Venizelos pravi, da je zelo potreben počitka in okrepitve, ker je zadnjih pet let bil z delom in z vsakojakimi skrbmi preobložen. Ko je stopil on na čelo vlade, je nastal v državi red in mir. Venizelos pravi, da ne želi, da bi ti dragoceni zakladi Grčijo z njim vred zapustili. On je bil pripravljen nadaljevati pričetni boj za srečo domovine, a njegovo življenje je bilo v vedni nevarnosti.

Anglija in sv. Oče.

London, 14. aprila. %

Londonsko časopisje izraža svoje nezadovoljstvo s papeževim sporočilom na amerikansko ljudstvo, in časopisje, češ, bati se je, da se bo papežovo naročilo tolmačilo v Ameriki kot opomin in poziv zoper

izvoz vojnega gradiva iz Amerike v Evropo. Listi namreč pišejo, da ni bilo pravilno, da si je izbral papež za tako važen pogovor nemško-ameriškega časnika; sploh pa še ni prišel trenutek za mirovno posredovanje.

Sebičnim in kramarskim Angležem bi torej ne bilo po volji, če bi se ustavilo prelivanje krvi, ampak naj se nadaljuje, če treba, do popolnega izkryavljenja njenih zaveznic Francije in Rusije. Čim več bo izteklo krvi, tem več uspehov si Anglija obeta pri sklepanju miru.

Tropsorazum in sklepanje miru.

Berolinski listi javljajo iz Ženeve: V odseku francoskega parlamenta za zunanje zadeve so razpravljali poslanci tudi o poročilih inozemskih listov, češ, da ima vsaka izmed držav trojnega sporazuma pravico skleniti mir na lastno pest. Francoski poslanci so prosili zunanjega ministra Delcasseja za pojasnila, ker je ta vest v nasprotju z znano septembra 1. 1914 med zavezniki sklenjeno pogodbo, v kateri so se zaveznice zavezale, da bodo sklepale mir le skupno. Minister Delcasse bo ustregel prošnji poslancev v eni prihodnjih sej.

Sovražno brodovje v Adriji.

Iz Dubrovnika poročajo zagrebske „Novosti“ z dne 14. aprila: Sovražno brodovje se je v noči od 4. na 5. aprila pojavilo pred Boko Kotorsko. Došlo je, da izkrea za Črnogorce strelivo. Ni pa izkrealo, kakor do sedaj, municije v Baru, marveč v Špiču. Dne 5. aprila podnevi smo v Dubrovniku slišali gromenje topov. Najbrž je prišlo do neznatne kanonade med kotorskimi utrdami in sovražnim brodovjem. Popoldne dne 5. aprila in zjutraj 6. aprila smo daleč na morju jugoizhodno od Dubrovnika opazovali več vojnih ladij, 6. aprila popoldne pa so iz Kotora pluli naši trgovski parniki, kar je vzrok, da sovražnika ni v bližini.

Japonsko-kitajski spor.

Londonski list „Morning Post“ javlja iz Tientsina: Na zadnji konferenci japonsko-kitajskih pogajanj je napetost nekoliko popustila. Japonci so hoteli pritiskati na kitajsko vlado, da bi ukrenili odredbe v svrhu, da bi preprečili objavljanja glede pogajanj. Vprašanje je, iz katerega razloga naj bi pogajanja ne prišla v javnost, ako so japonske zahteve v resnici tako nedolžne, kakor trdijo Japonci. Ako so japonske zahteve zakonite, se ni treba bati opozicije, dokler ima Evropa opraviti z vojno. Japonska vlada zahteva sedaj od Kitajske, da ji prepusti nekatera važna pristanišča kot opirališče za japonsko brodovje.

Francoski porazi v Maroku.

Španski list „El Liberal“ poroča, da so ustaški Arabci maročanski mesti Fez in Meknes že pred nekaterimi dnevi zasedli ter se vsled tega v celem obrežnem maročanskem ozemlju nahajata edino mesti Rab in Dar-ül-Beyza v francoski posesti. Tudi tukaj je položaj francoskih čet brezupen, ker se Arabci silovito trudijo, da bi dobili tudi še te kraje v svojo last.

Fez je glavno mesto maroškega sultana. Meknes pa leži kakih 52 km od Feza. Maroški sultan navadno v poletnem času prebiva v tem mestu. Meknes šteje 50.000 prebivalcev, ki so znani vsled svoje nasilnosti in upornosti. Mesto je za severo-afrikanke mohamedance romarski kraj in ob enem tudi shranjevališče za zaklade maroških vladarjev.

Sveta vojska v Afganistanu.

Petrograjska brzogovorna agentura poroča z dne 14. aprila: Afganistanski emir je odredil mobilizacijo svoje armade in je proglasil „sveto vojsko“, ki je naperjena proti Rusom in Angležem.

Ustaja v Indiji?

V britski Indiji bo, kakor znamenja kažejo, v kratkem izbruhnla ustaja. „Corriere della Sera“ poroča, da je položaj v Indiji postal zelo resen. Revolucionarno gibanje pridobiva vedno več tal, posebno v pokrajinah Lahore, Delhi in v Bengaliji. Pojavljajo se že na več krajih oborožene ustaške čete. Angleška vlada bo gotovo uporabila vsa sredstva, da upor zaduši, ker se je že celo med razumnostvom v teh pokrajinah začelo uporno gibanje močno širiti. Čas, ko bo izbruhnul splošni upor Indijcev in mohamedancev, kakor se sodi, ni več daleč. Položaj je za Angleže zelo resen.

Za rodbine vpoklicanih vojakov.

Doslej se je vsled strožjega tolmačenja določila § 1 zakona z dne 26. decembra 1912, po katerem pristojna državni prispevek svojem onih vojakov, ki niso zavezani k prezenčni službi, pa so mobilizirani ali vpoklicani kot črnovojniki, odrekal prispevek rodbinam onih mobilizirancev, ki spadajo pod prezenčno službo. Sedaj je pa c. kr. ministrstvo za dež. brambo izdalo ukaz, po katerem se zakonito določilo tolmači v širjem pomenu v prid tudi takim rodbinam, ki so bile doslej od dobrote državnega prispevka izključene. Brez dvoma imajo pravico do prispevka oni, ki so bili svoj čas prestavljeni v nadomestno rezervo, pa so sedaj pritegnjeni k aktivnemu službovanju, — ker se ti smatrajo kot neobvezani k prezenčni službi. Pa tudi družine leta 1914 asentiranih, pa predčasno vpoklicanih, katerim je priznana ugodnost po § 30 ali 31, oziroma 32 brambnega zakona, imajo pravico do prispevka po tem zakonu, ako so dani še drugi pogoji. Ker marsikatera rodbina, ki spada v to vrsto, sploh ni prosila za državni prispevek, ker je mislila, da je od njega izvzeta, lahko sedaj naknadno vložijo prošnjo, o kateri imajo sklepati dotične komisije. V a ž n o j e p a š e z l a s t i s l e d e č e, k a r s e d o s l e j n i v p o s t e v a l o: P r a v i c o d o d r ž a v n e g a p r i s p e v k a i m a j o b r e z d v o m a — a k o s o i z p o l n j e n i d r u g i p o g o j i, — r o d b i n e o n i h, k i s o d o b i l i o d l o g n a s t o p a p r e z e n č n e s l u ž b e č e z d a n, p o k a t e r e m b i b i l i m o r a l i p o v p o k l i c u v s t o p i t i v v o j n o č e t o, p o p a r. 31:10 ali 32:5 brambnega zakona, ker se smatrajo do konca tega odloga kot vzdrževalci rodbine in bi se jim redna prezenčna služba še le tedaj pričela, ko nastopi končni termin dovoljenega jim odloga nastopa prezenčne službe.

Če se je dovolil odlog nastopa prezenčne službe, se mora državni prispevek dotičnim rodbinam še pustiti tudi čez ta termin, oziroma se mora dovoliti, če se dožene, da se razmere, na katere se

kot trpina, daleč od doma in domače ljubavi, temveč kot velikega junaka, obsejanega s sijajem vojne slave.

Kako življenje se zgradi na tem temelju sanj in sijaja?

Česa vsega žele ljudje.

Nemškemu državnemu zboru prihajajo neštevilne vloge, s katerimi se obračajo posamezniki, društva in občine na zakonodajalce z raznimi predlogi. Večina teh predlogov je gospodarske naravi. Zahteva se z njimi večinoma razširjenje raznih panog vojne oskrbe. Tako zahtevajo nekateri maksimalne cene ne samo za živila, temveč tudi za vse drugo blago. Poleg tega pa še potem cela vrsta najraznovrstnejših in marsikaterikrat zelo čudnih zahtev. Tako predlagajo poljedelci v Rakumaru, da bi se vsakemu Nemcu priznalo pravo, da sme pridržati potepuhe in jih prisiliti k poljskemu delu. Neki Frankfurtčan predlaga pobiranje dvojnega vojnega davka. Neki hanoveranski tovarnar predlaga izdajanje vojnih poštnih znamk. Neki Berolinčanov zahteva, naj bi se določila veljavnost hipotek za čas po končani vojni. Zahteva se tudi pogostoma prepoved vseh alkoholnih pijač. Neki draždanski upokojen major zahteva, naj bi se uvedlo stalno letno „darovanje darov“ za udeležnike v vojni. Neki Eckstein priporoča državnemu zboru, naj določi rajši soboto namesto nedelje kot dan odpustitve. Druga vloga zahteva, naj bi bilo vojnim ujetnikom dovoljeno čitati časopise. Neki Bremenčan bi hotel imeti, da se takoj sklene mir z Angleško in Francosko. A neki drug bi se zadovoljil s premirjem. Več letalcev ponuja nova letala, neki inženir tudi letče torpede. Drug predlog gre za tem, da bi se s prostovoljnimi prispevki zgradila nova vojna ladja „Emden.“ Tudi z bojišča prihajajo predlogi državnemu zboru. Tako zahteva neki podčastnik, naj bi se uvedle znamke za vojno pošto. Končno je prišel tudi pozdrav iz kolonij, v katerem poglavarji kolonije Togo izražajo razne želje krajevnega značaja.

Egipt velikansko taborišče.

Vojni poročevalec turinske „Stampe“ poroča iz Kaira: Francoski armadni zbor, kateremu poveljuje general d'Amade in je bil se nedavno pred uhodom v Dardanele, je došel v Aleksandrijo. Cete so došle v Egipt, ker se Angleži in Francozi zgovarjajo, da jim je bilo sedaj še nemogoče jih izkrcati na otoku Galjosi. Armadni zbor obstoji večinoma iz mornariških strelcev, Zuavov in zamorcev. Ker se je izkrcala tudi artilerija, kavalerija in tren, se sklepa, da tropsporazum s temi četami ne bo več operiral proti Dardanelam. General d'Amade se je takoj podal v Kairo, kjer je obiskal sultana in je stopil v stik z angleškimi in francoskimi generali v Egiptu. Nato se je zopet vrnil v Aleksandrijo. Po Egiptu krožijo raznovrstne vesti. Na izhodu se pričakujejo resni dogodki. Cel Egipt je velikanski vojni tabor. Nedavno je došla v Egipt tudi 700 mož broveča četa rodu Maori iz Nove Zelandije. Govori se, da pripadajo ti ljudje rodovom, ki žrejo človeško meso. Ljudje so male postave, njihov obraz je olivne barve in v svojih oblačilih zelo divjaško izgledajo.

List „Seco“ piše, da se turška armada znova približuje Sueškemu prekopu.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 15. aprila.

Rusko prodiranje v Karpatih je ustavljeno.

Rusi so vrgli okrog dva milijona vojakov na karpatsko bojišče, napeli vse sile, da bi predrli pri dukelskem prelazu in pri Užoku našo bojno črto, a doživeli veliko presenečenje. Avstrijska armada je stala trdno kot skala in ruski valovi so zaman pluskali ob njo. Naša bramba, naši protinapadi so bili na celi karpatski črti zadnji čas tako krepki, da Rusi niso mogli več naprej, ampak so omagali in so začasno opustili ofenzivo. Čudeže junaštva so v zadnjih silovito krvavih borbah vršili naši slovanski polki: Slovenci in Hrvati. Tisti, ki so nas poprej prezirali ali celo sovražili, sedaj z začudenjem zrejo na izredno junaške čine naših mož in mladeničev v borbi za obstanek domovine.

Najsrditejši boji so se vršili zadnje dni za ozemlje pri Užoku. Tukaj so Rusi hoteli na vsak način udreti čez gorovje na Ogrsko. Ruska ofenziva pa je bila odbita. Tukaj so zopet slovaški polki zavrlili ruski voz.

V ozemlju med Lupkovim in Dukelskim prelazom ter kotlino vlada zadnji čas precejšen mir. Le smpatje so se vršili topovski boji. Naši so svoje postojanke v tem ozemlju izredno dobro utrdili.

Izhodno od Užoka, severno od prelazov Verecke in Viskov so razvili Rusi zadnje dni živahno gibanje. Naši so napravili protisunek in so Rusom odvzeli važno gorsko sedlo Zwinin (južno-zahodno od Stryja).

V južno-izhodni Galiciji se vršijo le manjši spopadi ter topovski boji.

V Bukovini stojimo dobro. Naša bojna črta gre v jugoizhodni Galiciji južno od Stanislava, severno od Nadvorne in Kolomeje do bukovinskega meota Zalesčiki ob Dnjestru (Zalesčiki so naše čete te dni zopet odvzele Rusom) ter dalje ob Dnjestru do Besarabije. Rusko ozemlje onstran bukovinske meje med Dnjestrom in Prutom je več kilometrov v naših rokah.

V zahodni Galiciji so Rusi pričeli iznova napadati. Pri Cierkovicah ob reki Biali (južno od Tarnova) so Rusi dne 14. aprila napadli naše postojanke. Ali hoče sovražnik pričeti s prodiranjem proti Krakovu, bo pokazala bodočnost.

Na Rusko-Pojskem in ob Izhodni Prusiji ni nič novega.

Vojni poročevalci sodijo, da je ruska ofenziva radi tega ustavljena, ker so Rusi v bojih od sredine marca do dne 10. aprila izgubili preobilo človeškega materiala. Karpati so za Ruso velik grob. Ruske izgube so nepregledne. Drugi vzrok, zakaj popušča ruska ofenziva, pa je: krepki avstrijski protinapadi.

Ruski vojskovodja Nikolaj Nikolajevič je baje nevarno obolel, kakor poročajo na raču.

Položaj v Karpatih.

V Karpatih se položaj ugodno razvija, akoravno slabo vreme zadržuje vojevanje. V Galiciji in na severnem Ogrskem je nastalo zelo hladno vreme. Po hribih in gorah je zapadel nov sneg. Na zahodni strani Užoka in Virave so naši odbili vse sovražne napade.

Važnost karpatske bitke.

Angleški list „Times“ piše o važnosti karpatske bitke: Borba v Karpatih je velikanske važnosti. Cel končni izid vojske na izhodu je odvisen od tega, na kateri strani bo bojna sreča na Karpatih. Rusi so pri Užoku še vedno na severni strani mogočnega prelaza. Od Rusov ne moremo pričakovati, da bi v tej borbi vršili posebne čudeže združene z naglim prodiranjem. Borba bo trajala gotovo še več tednov. Za Francoze in Angleže je silni ruski pritisk na avstrijsko bojno črto posebne važnosti, ker Nemci radi

tega ne morejo svojih armadnih zborov pošiljati poljubno s fronte na to, ampak jih morajo držati na izhodu.

Boji v Bukovini in izhodni Galiciji in karpatska borba.

Ako se presoja položaj v južno-zahodnem delu Galicije in v Bukovini, se posamezna gibanja armade, boji in napredki ne smejo zategniti iz celotne posebej premočevati. Vsi dogodki na celi dogi boji črt od prelaza Konečna (zahodno od prelaza Dukaj) proti do reke Zbruc (semejna izhodno-gališka reka, ki se izliva v Dajester) so med seboj v tesni zvezi. Ta tesna notranja zveza se le da pravo merilo za presojo strateških (vojnih) podvzetij.

Ni bilo nobenega dvoma, da je imelo rusko napadalno prodiranje od začetka letošnjega leta namen poriniti nazaj naše desno krilo, ki se je nahajalo v Bukovini, ter priti naši karpatski armadi v hrbet ali jo pa vsaj lapasti v bok.

Rusi so pa tudi na vse mogoče načine zatirali ondoto prebivalstvo in so nastopali v izhodni Galiciji že tako samooblastno, kakor da bi bila izhodna Galicija že kaka ruska pokrajina: tako trdno so bili prepričani, da bo končna zmaga na njihovi strani. Slično so postopali tudi v Bukovini. V tej zasedeni pokrajini so tudi postopali tako samooblastno, da je bilo očitno, da ne nameravajo dati Bukovine iz rok, in ruske armadno vodstvo se je opetovano izjavilo, da ne bo severna Poljska, ampak Galicija torišče najvažnejših bojov. In tako se je tudi zgodilo. Neprestani ruski pritiski na našo karpatsko bojno črto in na valovi na Bukovino so mogli vsakogar prepričati, da so bile ruske nakane zelo resne. Toda del ruskih upov je že splaval po vodi. V začetku mesca februarja so naše čete po zmagovitih bojih vkorakale v Bukovino, so najpoprej zasedle dolino reke Moldave in nato tudi še dolino reke Sučave ter prisilile Ruso, da so se morali spustiti v beg proti severu. Istočasno je nameravala avstrijska armadna skupina generala Pflanzer-Baltina udariti na najvažnejše križišče železnice, na Stanislav, toda presenečenim Rusom, ki so v naglici vrgli na ogroženo točko vse svoje razpoložljive čete, se je z naporom vseh svojih sil komaj posrečilo, poriniti naše čete nazaj na črto Kolomea—Nadvorna, ne da bi se jim bilo tudi posrečilo, odrezati to armadno skupino od črt, ki so prodirale čez prelaz Vyskov.

Med tem časom so naše čete zasedle Črnovice in črto ob reki Prut ter dobile stik z našo armado, ki se je nahajala pred Kolomeo. Bukovina od reke Prut in južno-izhodni del Galicije proti do črte Kolomea—Nadvorna—Vyskov je bila očiščena od Rusov. Namen, varovati našo karpatsko armado pred upadom v bok, je bil popolnoma dosežen.

Od 17. februarja naprej se nahajata oba nasprotnika v boju za postojanke. Vsak ruski poskus, poriniti nazaj našo bojno črto, se je izjalovil. Rusi, ojačeni z novimi številnimi četami, so nato poskušali napasti v bok naše desno krilo, ki se je nahajalo na severni strani Črnovic. Toda naše desno krilo se je, opirajoč se na nepristransko rumunsko ozemlje, raztegnilo proti izhodu in je v krvavih, toda zmagovalnih bitkah okrog 15. marca kar zaporedoma porazilo Ruso pri mestih Rarance, Sadagora, Rohozna in Novosielica ter je nato napadalno prodiralo do reke Dajester pri Zalesčyku, doseglo končno državno mejo ter trenutno celo udrlo na rusko ozemlje. Vsi poznejši ruski poskusi, se polastiti izgubljenega ozemlja ob desnem bregu reke Dajester na črti Zalesčyk—Biskupje, so bili brezuspešni. Iz vseh bojov naše bukovinske armade je jasno razvidno, da je imela strogo obrambno nalogo ter da je dosegla v polni meri namen, kiti desno krilo naše karpatske armade, dokler ne pade odločitev na tej bojni črti. Od izida karpatskih bojov je tudi odvisno nadaljine postopanje najskrajnejšega desnega krila. Iz tega se vidi, v kakšni tesni zvezi so boji v Karpatih z boji v Galiciji in Bukovini in obratno.

Položaj v Bukovini.

V Bukovini je položaj splošno nespremenjen. Ob meji Besarabije stojijo avstrijske čete od reke Prut do Dnjestra na ruskem ozemlju. Naše postojanke so tako izborne, da si jih Rusi ne upajo napasti.

Zalesčiki v naših rokah.

Budimpešta, 14. aprila.

„A Nap“ poroča iz Dornewatre: Mesto Zalesčiki je že tri dni v naših rokah.

Mesto Zalesčiki leži ob Dnjestru na gališki strani severne bukovinske meje.

Naše čete v Besarabiji.

Budimpešta, 15. aprila.

„Az Estu“ poroča njegov posebni poročevalec: Z ruske zemlje pošiljam to brzojavko, z velikim veseljem, da sem mogel po zmagovalnih bojih naših čet stopiti na sovražno ozemlje. Nahajam se v strelni črti. Naša pozicija od Pruta do Dnjestra je nezavzetna. Naskok na njo bi se mogel izvršiti le z nezaslišano premočjo in velikanskimi izgubami. Vsled teh razmer je razumljivo, da le vsakih deset minut žvižga čez našo postojanko kak šrapnel. Naša dobro zakopana artilerija je ravnokar uničila dve ruski topniški postojanki. Naše prednje straže krožijo po brezpotnih gozdovih in močvirjih v Besarabiji.

Kam pošiljajo Rusi v Przemyslu ujete avstrijske častnike?

Perm, kamor pošljejo Rusi v Przemyslu ujete naše častnike, je glavno mesto gubernije Perm in leži ob zahodnem vzhodu Urala. Mesto šteje 55.000 prebivalcev. Trgovina je živahna, ker se tu zbirajo pridelki iz Urala in trgovina iz Kijahte. V mestu se nahajata dve gimnazije, realka, tri banke in nekaj tvornic. V okolici se nahaja velika državna tvornica topov.

O usodi moštva przemyslske posadke še dozdej ni došlo nobeno zanesljivo poročilo.

Šlezija ni v nevarnosti.

Poljedelski svet v mestu Kotovice v Šleziji je razglasil, da je maršal Hindenburg vladnemu predsedniku v mestu Opelovo naročil, naj se vsi strelski jarki in druge utrdbe ob nemško-ruski meji Zgornje-Šlezije zaopet zakopljejo, izravnajo in se naj dotično ozemlje uporabi za njive. To naročilo se je odposlalo vsem poljedelskim svetom in županom; istotako so o tem obveščeni poljedelci sami. Iz tega se sklepa, da ni nikake nevarnosti več, da bi ruska armada udrila v Šlezijo.

Nikolaj Nikolajevič resno obolel?

Berolin, 14. aprila.

„Lokalanzeiger“ poroča: Čuje se, da je ruski vrhovni poveljnik, veliki knez Nikolaj Nikolajevič, resno obolel. Veliki knez že več let bolega na jetrih. Bolezen se je pa zadnji čas poslabšala. Ker je pozval k sebi enega prvih zdravnikov, sklepajo, da gre za rak.

Rusi želijo mir.

Petrograjska policija je v predmestju Kučino zaplenila čez dva milijona letakov, s katerimi se je pozivalo rusko ljudstvo, naj na vsak način zahteva od vlade, da stopi v mirovna pogajanja s sovražniki. Lastnik tiskarne, kjer so se tiskali letaki, in več državnih uradnikov je bilo aretiranih.

Ruski polkovnik obešen.

Rusko vojno sodišče je žandarmerijskega polkovnika Mjasejedova obsodilo na vešala. Ta obsodba se v Rusiji uporablja le v izvanrednih slučajih. Dolžijo ga izdajatelj in ga smatrajo za glavnega krivca ruskega poraza v Izhodni Prusiji. Drugi pa trdijo, da njegova krivda ni taka, da bi si bil mož zaslužil tako strašno smrt, temveč potreben je bil grešnik, ki bi vzel na svojo vest in svojo kožo vso krivdo ruskih vojni neuspehov.

Junaštvo Hrvatov.

Zastava junaških Hrvatov.

Dne 13. aprila je prispel v Reko praporščak hrvaškega pešpolka štev. 59 (grof Jelačić). Prinesel je seboj popolnoma razstreljeno zastavo svojega polka. Tudi drog, na katerega je zastava pritrjena, ima vse polno poškodb od šrapnelov. Od začetka vojske je bila zastava 60krat v boju. Zastavo bodo shranili v vojnem muzeju na Dunaju, da bo vsem avstrijskim in ogrskim narodom naznanjala slavne čine hrabrih hrvaških sinov. Polk dobi novo zastavo.

Odlikovani hrvaški stotnik.

Stotnik junaškega varaždinskega pešpolka štev. 16. Juraj Petričević, je bil odlikovan z viteškim križcem Leopoldovega reda z vojnim okraskom. To nenavadno visoko odlikovanje, ki se navadno podeljuje le visokim zaslužnim častnikom, si je ta hrvaški junak tudi v polni meri zaslužil. Stotnik se je nahajal s svojim polkom v vročem boju pri Otiniji. Polk je bil obkoljen od strašanske premoči in nič manj kakor 12 sovražnih topov je bruhalo ogenj v njegove vrste. Le 400 možem se je posrečilo se preriti skozi ruske vrste. Stotnik Petričević je naglo zbral okrog sebe 300 mož in je z njimi silovito naskočil ruski obroč, drug častnik pa je zbral ostalo vojaštvo in je z njim podpiral stotnika Petričevića. Junaškemu polku, na čelu mu stotnik Petričević, se je posrečilo prebiti rusko obkolitev, ki je brojila tri polke, in se rešiti gotovega pogina ali ujetja. Sovražnik je imel pri tem junaškem naskoku Hrvatov čez 2000 mrtičev. Pri tem junaškem činu so tri sovražne krogle Pribečevića težko ranile. Slava hrvaškemu junaku!

Novi ruski transporti za Srbijo.

V Turn-Severinu so videli pluti po Donavi rusko ladjo „Ignatijev“, ki je vlekla 14 čolnov. Gre za prevoz ruske municije in zdravil za Srbijo.

Nemško-francosko bojišče.

Francoski in angleški upi.

Angleški general Cherdils piše v listu „Le Peuple“: Sedanja vojska se bo skoro gotovo tekom letošnjega poletja z odločilnim sunkom med Mozelem in Mozo odločila. Francoska in angleška armada bo na tej črti v daljavi 30 milj in 6 milj globoko presekala nemško bojno črto. Zatem bo splošno napadalno prodiranje Francozov in Angležev potisnilo Nemce do reke Ren. Kmalu na to bo sledil za Nemce odločilen udarec na desnem renskem bregu. — Vprašanje samo je, če se bodo francosko-angleški upi res tudi uresničili.

Podmorski boji med Nemci in Angleži.

Podmorski boji med Anglijo in Nemčijo trajajo naprej v manjšem obsegu, toda z vsakim dnevnim občinim oškodovanjem. Londonski listi javljajo, da so potopili nemški podmorski čolni od dne 18. februarja naprej vsak dan poprečno po eno angleško trgovsko ali ribiško ladjo. Angleški trgovski mornariški urad pa objavlja, da znaša škoda, katero so prizadeli že nemški podmorski čolni angleški pomorski trgovini v prvem četrtletju tekočega leta ogromno svoto 1200 milijonov mark. Angleška javnost postaja od dne do dne bolj vznemirjena, ker so potopili nemški podmorski čolni že celo vrsto velikih in dragih angleških trgovskih parnikov in si že skoro nobena večja angleška trgovska ladja ne upa na odprto morje. V zadnjem času so dosegli Angleži dva večja uspeha, ker se jim je posrečilo potopiti nemška podmorska čolna „U 29“ in „U 12.“ K temu še pride bolj negativen uspeh, da sta namreč dve nemški križarki zaprti v pristanišču Severne Amerike. Angleška admiraliteta je prisodila ribiškemu parniku „Strahisla“, ki je potopil „U 12“, razpisano nagrado 120 funtov šterlingov (1 funt šterling = 24 K avstrijske veljave). Trgovski krogi v Angliji zahtevajo vedno glasneje od vojne mornarice, da štiti angleško pomorsko trgovino, toda angleško vojno brodogradnjo, ki samo ni varno pred nemškimi podmorskimi čolni in minami, je zasidrano v varnil luki, iz katere bi priplulo le tedaj, če bi jo povabilo nemško vojno brodogradnjo na boj na odprtem morju. Tega veselja mu pa Nemci nočejo storiti. Na morju med Anglijo in Nemčijo se bo torej nadaljevalo posamezno oškodovanje in uničevanje.

„U 29“ potopil 5 angleških vojnih ladij.

Nemški podmorski čoln „U 29“, o katerem smo že poročali, da se je dne 7. aprila s svojim junaškim poveljnikom kapitanom Weddingen vred potopil, se je pogreznil v boju z angleško križarko v Irskem morju. Na svojih junaških in drznih pohodih v Irskem morju je potopil razven neznane števila angleških trgovskih parnikov še tudi 5 angleških vojnih ladij, kojih imena pa angleška admiraliteta skrbno prikriva. „U 29“ se torej ni potopil v boju s kako oboroženo angleško trgovsko ladjo, ki je plula pod nevtrarno zastavo, ampak, kakor se zdi domneva, v boju z eno ali več angleških vojnih ladij.

„U 12“ se potopil.

Iz Londona se javlja: Angleški ribiški parnik „Strahisla“ je pri mestu Leith v zalivu Firth of Forth na izhodni obali Angleške potopil nemški podmorski čoln „U 12“. Dobil je od angleške admiralitete razpisano nagrado 120 funtov šterlingov.

Usoda nemške križarke „Kronprinz Wilhelm“.

Slična, kakor usoda nemške pomožne križarke „Prinz Eitel Friedrich“, o koji smo že zadnjič poročali, je tudi usoda nemške pomožne križarke „Kronprinz Wilhelm“. Iz mesta Newport News v Združenih državah Severne Amerike se namreč poroča, da je dne 11. aprila priplula pomožna križarka „Kronprinz Wilhelm“, zasledovana od angleških križark „Berkwick“, „Surfolk“ in „Bristol“ v pristanišče Newport News. Pomožna križarka „Kronprinz Wilhelm“ ostane istotako, kakor križarka „Prinz Eitel Friedrich“, zaprta v pristanišču Newport News. Križarka „Kronprinz Wilhelm“ je zavsem potopila 13 angleških in francoskih trgovskih ladij, kojih vrednost znaša 1.165.000 funtov šterlingov (približno 28 milijonov kron).

Nov danski podmorski čoln.

Dansko vojno brodogradnjo je dobilo pred par dnevi svoj deveti podmorski čoln. Zgrajen je bil v kodanski državni ladjedelnici in je dobil ime „Ran.“ Čoln je nekoliko večji, kakor so bili dosedanj in ima dve cevi za lansiranje torpedov.

Žrebanje velike loterije „Slovenske Straže“ v korist ubogim otrokom, vdovam in sirotam padlih junakov in invalidom že meseca maja. Takoj kupite srečke!

Raznoterosti.

Obnovite naročnino! Kdor še ni, naj takoj obnovi dolžno naročnino za naš list! Radi draginje je tudi izdajanje časopisov združeno z težkočami. Radi tega prosimo vse naročnike, da naročnino redno plačujejo. „Straža“ stane za celo leto 10 K, za pol leta 5 K in četrtletno 2 K 50 v. Naročnina se pošila pod naslovom: Upravništvo lista „Straža“, Maribor. — Naročnikom, ki se niso ozirali na ružeči križ na ovitku, smo z današnjim dnem list ustavili.

Papež Benedikt XV. je dne 10. aprila sprejel v avdijenci bivšega francoskega ministra za zunanje zadeve Gabrijela Hanotauxa, ki je spisal „Življenje blažene Ivane d'Arc“ (Device Orleanske). To delo je papežu poklonil v dar. Gotovo je ta sprejem bil tudi v zvezi s pogajanjem francoske vlade z rimsko Stolicjo. Navzlic vsem dementijem je namreč gotovo, da se

francoska vlada pogaja s sveto Stolicjo o obnovitvi francoskega pokroviteljstva v orientu. Svojo očetovsko srce do tistih, ki so vsled vojske v velikem pomankanju in v bridkih stiskah, je sv. Oče pokazal s tem, da je belgijskemu prebivalstvu po karlinalu Mercierju zopet poslal 25.000 frankov, Poljakom pa po krakovskemu knezoškofu knezu Sapiehi 25.000 K.

Duhovniške vesti. Za vojne kurate v rezervi so za čas vojske imenovani: č. g. Anton Lasbaher, mestni kaplan v Celju; č. g. Franc Rop, kaplan pri Sv. Ani v Slov. gor.; č. g. Mihael Barbič, kaplan v Ljutomeru; č. g. Ivan Baznik, kaplan pri Sv. Barbari v Halozah.

Duhovniške vesti iz koroške škofije. Za vojne kurate v rezervi so za čas vojske imenovani: č. g. Ciril Kondut, kaplan v Pliberku, č. g. Konrad Menke, kaplan v Velikovecu, in č. g. Josip Stih, kaplan v Prevaljah.

Graški škof dr. Leopold Schuster obhaja letos svojo zlato sv. mašo. Dne 9. julija bo namreč preteklo 50 let, odhar je bil posvečen za duhovnika. Stolni kapitel je g. knezoškofu izrazil željo, da bi se ta izredna obletnica vsaj cerkveno obhajala. V svoji že znani skromnosti pa je g. knezoškof z ozirom narvojsko odklonil vsako slovesnost, bodisi v cerkvi ali izven cerkve, bodisi v Gradcu ali na deželi.

Vlč. župne, kuracijske in vikarijatne urade, in sploh preč. slovensko duhovščino prosi Slovenska Straža, da njeno veliko podjetje v korist ubogim otrokom, vdovam in sirotam padlih junakov ter invalidom primerno priporoči ljudstvu. Slovenska Straža je čisti dobiček namenila najpotrebnejšim, zato je pa tudi prepričana, da jo bo spremljal pri njenem podjetju božji blagoslov in z njim vneta pomoč vseh plemenitih domoljubov.

Zvon je za vojne svrhe darovala protestantska cerkvena občina v Poroslu na Ogrskem. Ta v resnici patriotičen čin porablja „Marburger Zeitung“ za to, da daje cerkvam v Mariboru in sicer stolni, frančiškanski in magdalenski cerkvi, prijateljski nasvet, naj storijo isto, kar je storila ogrska protestantska cerkev. Pri tem prijateljskem nasvetu je „M. Zeitung“ čisto pozabila na mariborsko protestantsko cerkev. Tem bolj se moramo čuditi nad tako pozabljivostjo, ker je „Marburger Zeitung“ vendar najbližja njena duhovna mati — protestantska cerkev. Katoliške cerkve rabijo svoje zvone zato, da vabijo vernike k sv. maši in k drugim bogoslužnim činom. Protestantje pa nimajo ne te dolžnosti, ne te potrebe. Torej bi kazalo, da „Marburger Zeitung“ nastavi lestvico najprej na protestantovski stolp.

Povišanje deželnih doklad za 10% na Štajerskem. Poročali smo, da je vlada vendar dovolila zvišanje deželnih doklad, sicer ne za 15%, kakor je to zahtevala večina deželnega odbora, pač pa za 10%. Protest slovenskega odbornika, graškega društva hišnih posestnikov in industrijelcev je bil zastoj. Zanimivo je, kar poroča v nedeljski številki „Neue Fr. Presse“ o deželnih dokladah na Moravskem. List piše: „Kakor se je svoj čas poročalo, je predlagal referent deželnega odbora na Moravskem v delno pokritje primanjkljaja v deželi zvišanje doklad za 10%. Od nemške strani se je proti temu predlogu protestiralo. Sklepanje o tem predlogu deželnega finančnega referenta se je prelozilo in celo zadevo so odkazali v posvetovanje odseku devetorice, ki odločuje o najvažnejših deželnih vprašanjih. Ker ta odsek (radi protesta nemških zastopnikov) ni soglasno pritrdil zvišanju doklad, je moral odbor sploh opustiti zvišanje.“ — Tako so delali Nemci na Moravskem, drugače pa zopet na Štajerskem!

„Ilustrirani Glasnik“ štev. 33 obsega zopet celo vrsto izbornih slik z bojišča, n. pr.: sliko naših motornih baterij, boj za Dardanele, četo ujetih Rusov, boji za dukelski prelaz itd. V skupini slik naših junakov najdemo tudi podobo četovodje Jožeta Kokovnika iz Nazareta v Savinjski dolini. Kokovnik je pridržen 87. pešpolku in se že od izbruha vojne bori na sev. bojišču. Bil je že ranjen v roko, a si je rano sam obvezal in se dalje boril. Odlikovan je bil s srebrno hrabrostno svetinjo II. vrste. Kokovnik je član nazarske Marijine družbe in tajnik Izobraževalnega društva. Nadalje najdemo tudi slike Kristijana Eichholzer iz Vrbe, Albina Ropač iz Loč ob Dravi, Petra Mešnik iz Gorij pri Zili (vsi trije iz Koroškega) ter Ivana Brinovec iz Prekope pri Vranskem. Brinovec je umrl meseca septembra v bolnišnici v Przemyslu. — „Ilustrirani Glasnik“ stane na leto 8 K in se naroča v Katoliški tiskarni v Ljubljani.

Naši listi na bojišču. Dobili smo sledeči dopis: „Zadnje številke „Slov. Gospodarja“ nismo dobili, gotovo je ostal kje v drugih rokah. Saj nam je znano, da vsak Slovenec na bojišču hlepi po slovenskem čitivu, kakor riba po vodi. Slovenski vojniki, topničarji, ki se borimo tukaj pri Vyskovu v Karpatih, z zanimanjem čitamo domače novice in poročila. Jaz (Josip Holc) berem glasno „Slov. Gospodarja“, Jakob Lorenčič od Sv. Jakoba v Slov. gor. in Jožef Ploj iz Nadbišca pri Sv. Lenartu „Stražo“ in Alojzij Palčič iz Rudolfovega pa „Slovenca“. To je skoro naše edino veselje, ki ga še v teh krvavih dneh doživimo. Sprejmite naše najiskrenejše pozdrave! Josip Holc, Jožef Ploj, Jakob Lorenčič, Alojzij Palčič, Jožef Hazenmali. Na veselo svidenje!“

Dr. Anton Veble, ki služi kot trenski praporščak na severnem bojišču in je znan našim čitateljem po svojih originalnih pismih z bojišča, leži v Wadovicih v Galiciji nevarno bolan na tifusu.

Grob slovenskega junaka Karola Lukman. Uradno se je č. g. profesorju dr. Lukmanu sporočilo, da počiva njegov brat Karol na pokopališču v Vysovi, okraj Gorlice v zahodni Galiciji. Vysova leži na galiških tleh tik ob ogrski meji.

*** Za kadete v rezervi** so imenovani pri 26. domobranskem pešpolku rezervni podčastniki Franc Kolarč, Konrad Čepič in Franc Bračič.

Po smrti odlikovan. Vojaški zaslužni križec 3. razreda z vojno dekoracijo je dobil padli rezervni poročnik 47. pešpolka Edvard Dolinšek.

Enoletno prostovoljstvo gimnazijcev 6. in 7. razreda. Izmed dijakov gimnazijcev letnika 1896 jih je bila večina še le v 6. ali 7. gimnazijskem razredu. Ali imajo ti prostovoljstvo in pod katerimi pogoji? Na osebne informacije pri vojaški oblasti in gimnazijskem ravnateljstvu se je naznanilo to le: Učenci 6. in 7. gimnazijskega razreda imajo eo ipso pravico do enoletnega prostovoljstva, ne da bi jim bilo treba delati takozvane inteligentne skušnje. V prošnji, ki se mora nasloviti in poslati naravnost na pristojno poveljstvo dopolnilnega okraja, se mora prositi „um bedingungsweise Zuerkennung des Einj.-Freiw.-Rechtes“ in se zavezati, da bo služil dotični 1 leto, četudi se vojna prej neha; potem, da bo nadaljeval gimnazijske študije in da bo naznanil vojaški oblasti izid gimnazijskih študij. Priložiti mora prošnji: 1. potrdilo gimnazijskega ravnateljstva, 2. dovoljenje starišev (varuha), ki se mora lastnoročno podpisati pred okrajnim glavarjem, 3. „Eintrittsschein“, ki ga da glavarstvo.

Absolvirani gimnazijci, ki so služili pri vojaških 3 leta, lahko napravijo po dokončanem tretjem letu svoje vojaške službe oficirsko skušnjo, enako kot enoletni prostovoljci, na podlagi službene knjige „Am (š 29 za infanterijo, § 31 za saniteto). To so večidel taki vojak, ki so bili potrjeni k vojakom v 6. ali 7. razredu in so nato dobili dovoljenje, da dokončajo gimnazijo in še le nato gredo k vojakom služiti 3 leta, ne da bi bili napravili prej takozvane inteligentne skušnje in so zato imeli pravico do enoletnega prostovoljstva. Po prestani skušnji postanejo takoj kadetni aspiranti in so v vsem enaki enoletnim kadetnim aspirantom (glede avanzma, orožnih vaj itd.). Vojaška oblast rada dovoli, da se ti kandidatje prideliijo nekaj mesecev enoletni prostovoljni šoli. Prošiti je treba po poveljstvu svojega regimenta na vojno ministrstvo. Najbrž velja ta § tudi za absolvente drugih srednjih šol.

Penzionirana generala. General infanterije H. Meixner von Zweienstamm, poveljnik X. armadnega zbora, in generalni major vitez Truszowski, poveljnik III. artilerijske brigade, sta vpokojena. Vodstvo X. armadnega zbora je prevzel fml. Martiny.

Militariziranje delavcev. V Pulju so, kakor poroča tržaški „Piccolo“, militarizirali vse delavce pri plinarni, elektrarni in vodovodh, kar jih ni nad 50 let starih.

Vojaški dopusti za čas setve. Določila o vojaških dopustih za čas setve se mnogokje napačno razlagajo. Opozarja se, da tisti vojaki, ki se nahajajo na bojišču, sploh ne dobijo nobenega dopusta za časa setve, torej se na tozadevne prošnje sploh ne ozira. Dopust za 14 dni dobijo torej le oni kmetje-vojaki in kmečki sinovi vojaki, ki se ne nahajajo na bojišču, ki torej opravljajo vojaško službo v raznih sestavah in nadomestnih tvorbah pri skladiščih in zavodih, ki se ne nahajajo na vojnem ozemlju. Za dopust lahko prosi dotičnik ali ustmeno sam pri svojem vojaškem poveljstvu ali pa njegovi svoji pri politični oblasti.

Naseljevanje beguncev v Gradcu prepovedano. Štajersko namestništvo je odredilo, da je naseljevanje beguncev iz ozirov, na preveliko uporabo živin in iz drugih ozirov do preklica v Gradcu prepovedano.

Uporaba ujetnikov za zgradbo cest. Zgradba cele vrste cest, ki bi ne služile samo za splošni promet v dotičnem kraju, ampak bi bile tudi za povzdigo tujskega prometa zelo važne, se iz raznih vzrokov dosedaj ni mogla izvršiti. Med drugimi omenimo le ceste v Savinjskih planinah, cesto Grobelno-Kozje, Kozje-St. Peter. Deželno društvo za povzdigo tujskega prometa je vprašalo te dni dotične okrajne zastope glede njihovega mnenja, če bi ne kazalo uporabiti vojne ujetnike za zgradbo cest.

Anglo-avstrijska banka izkazuje v svoji bilanci za leto 1914 čistega dobička 13.480.105 K. Sklenili so, da izplačajo dividendo 15 K na akcijo (lani 20 K); 5.000.000 K so nakazali vojni rezervi, rezervnemu zakladu 500.000 K, pokojninskemu zakladu uslužbenecv poleg po pravilih določenih 275.929 K še 200.000 K, na nov račun so prepisali 1.256.271 K.

Trboveljska rudniška družba izkazuje za leto 1914 1.293.169 K čistega dobička ter bo razdelila svojim akcijonarjem 5% dividendo. Navzlic silno neugodnemu splošnemu gospodarskemu položaju lanske jeseni znaša dobiček približno 150.000 K manj, kakor za leto 1913.

Izvoz iz Rumunije. Rumunija je prepovedala izvažati otrobe, ako niso s primesjo železnatega oksida tako denaturirani, da postanejo za človeško hrano neuporabni. Nadalje je prepovedala izvažati bencin in surovi petrolej. Dovoljen je le izvoz rafiniranega petroleja za svetilke. Res prijeten sosed, kateri nam niti otrobov ne privoščil!

Maksimalna cena za petrolej. Centrala za petrolej poroča: Vojno ministrstvo je izdalo ukaz glede maksimalne cene petroleja. Prodajalec na deželi ne sme petroleja dražje prodajati nego po 64 v liter, v

mestih pa ne dražje nego po 62 v. Trgovce posredovalec ne sme imeti več dobička, nego 5 kron pri sto kilogramih.

* **Denarja dovolj!** Generalni svet avstro-ogrsko banke je sklenil znanprej znižati obrestno mero za pol odstotka.

Brzjavke na Rusko. Za brzjavke na Rusko, ki gredo čez Ogrsko in Rumunsko, je poleg temeljne pristojbine plačati še posebej 38 v od besede.

Nova italijanska postava prepoveduje vsako poročanje o razmeščenju italijanskega vojaštva. Kako strogo se ta postava uporablja, pričča dejstvo, da sta bila po poročilu tržaškega lista „Piccolo“ aretirana neki sicilski žurnalisti, ki je spravil v javnost poročilo o koncentriranju italijanskega vojaštva na Siciliji, in žurnalista Gino Piva, ki je nekaterim časnikom poslal vesti o vojaštvu na Beneškem. Oba ostaneta v preiskovalnem zaporu.

Cene železu se zopet povišajo. Iz Dunaja se poroča, da namerava avstro-ogrski železni kartel tekom prihodnjega tedna iznova zvišati cene železu. A to povišanje bo soglašalo z zadnjim povišanjem v Nemčiji. Poslovanje velikih kovinskih podjetij raste, zato se morajo pri sklepih postaviti daljši roki.

Poštarne nakaznice v Nemčiji. Dne 10. aprila se je obnovil promet s poštami nakaznicami v Nemčiji, a samo v omejenem obsegu. Največ se more z eno nakaznico poslati 500 mark in sme vsaka oseba oddati le eno nakaznico na dan.

Tudi lekarnarji hočejo podražiti zdravila. — Zveze lekarnarjev delajo pri vladi na to, da se povišajo cene zdravilom za 10%. Zahtevajo tudi, naj se povišajo cene specialitetam, ki so bile nedavno povišane za 20 v vsak komad.

Zdravila je prepovedano izvažati iz Nemčije. Nemška vlada je izdala prepoved glede izvažanja obveznih zdravil. Prepovedana je cela dolga vrsta različnih zdravil in sicer večinoma takih, ki jih v Avstriji ne izdelujejo. Koliko zalog je teh zdravil in pomočkov v Avstriji, nam ni znano.

„Kurja slepota“ na bojišču. Pri vojaki na zapadnem bojnem polju je bilo zadnje čase mnogo slučajev takozvane „kurje slepote“. Ko nastopi noč, vojaki ne razločujejo posameznih predmetov, padajo v jarke itd. Prof. Braunschweig v Monakovem poroča, da se ta bolezen, hemeralopia, pojavlja vedno pogostejše na zapadnem bojišču.

Nova bolezen med vojnimi ujetniki na Srbskem. Iz Soluna se poroča, da se je med vojnimi ujetniki v Bitolju pojavila nova bolezen. Ljudje so čez dan še precej dobro počutijo, tekom noči jim pa otečejo noge, nastopi nekaka omrtvelost in bolnik umre skoro brez bolečin.

* **Žerjavi se vračajo na sever.** Od minulega tedna se že ves čas čuje hripavo kričanje žerjavov, ki blodijo, vračajoč se z juga na sever ponoči nad Ljubljano, kjer jih moti razsvetljava.

Stanje setev začetkom aprila. Poljedelsko ministrstvo poroča: Ako naj pomeni 2 boljše kot srednje, potem je stanje setve sledeče: pšenica 2.5, rž 2.7, detelja 2.6, travniki 2.4, pašniki 2.6. Pšenica in rž sta v obče dobro prezimili. V sudetskimi deželah, posebno na Moravskem, je treba še enkrat orati (ozimina je torej tam slabo prezimila). V ugodnih legah alpskih dežel se setve začnajo že bujno razvijati. Mišja nadloga ponehuje. Kar se dostaja ječmena in ovs, so dela vsled pomanjkanja delavcev in živine trpela in se ponekod niso mogla izvršiti niti še prvotna tozadevna dela. Koruza se sadi. Krompir se v južnih deželah pridno sadi, a deževje je delo zadrževalo. Tudi v nižje ležečih delih Alp in sudetskih deželah se je tupačam že posadil zgodnji krompir. Sladkorna pesa — nasadilo se je bo letos veliko manj — se še skoraj nikjer ni posadila. Sadno drevje je dobro prezimilo in je — posebno pri košenem sadju — pričakovati dobrega in obilnega cvetja. Vinogradi so posebno dobro prestali zimo in ne kažejo nobenega kvara. Trtja so že obrezana.

* **Sadite v vrste.** Mnogokje, posebno v krajih, kjer so njive ilovnate ter v gorskih zatišjih še koruze sejejo ljudje kakor navadno žito. Obdelovanje korus je na ta način združeno s težavami. Kоруza se more okopavati in osipavati edino le z motiko. Letos pa, ko bo silno primanjkovalo delavcev na ta način posebno na večjih posevstvih ne bo mogoče pravočasno in pravilno okopati korus. Priporočamo, da se sadi korusa v vrste. Če sami nimate stroja za saditev, pa si ga izposodite pri sosedu. Veseli boste, ko boste okopavanje in osipavanje lahko hitro opravili z okopalnikom (brano) in osipalnikom. Po nekod sadijo koruso s pomočjo grabelj, ki zaznamujejo vrste.

Srečni Madžari! Neka vojnopoštna dopisnica poroča iz Košic na Ogrskem: Tu moke prav nič ne primanjkuje; najfinejše belo pecivo in fine sladčice so na razpolago. Prav tako je v Budimpešti: masleno in mlečno pecivo!

Vojaški konji za obdelovanje polja. Vojaško poveljstvo v Gradcu naznanja, da je pripravljeno dati kmečkim posestnikom, ki jim primanjkuje oprežne živine za spomladno obdelovanje polja, na razpolago vojaške konje z vprego in hlapci vred. Odškodnine se ne zahteva nobene. Konji se smejo uporabiti samo v bližini vojaške postaje, kamor spadajo konji, da se jih lahko vsak čas odpokliče.

Kupujte srečke Slovenske Straže! Skrajni čas je, da se po vseh slovenskih krajih razvije najživahnejše kupovanje srečk Slovenske Straže v Ljubljani. Zrebanje je že maja mesca. Ker velja srečka samo 1

K, naj bi v vsakem kraju plemeniti možje takoj opozarjali ljudstvo na namen tega podjetja Slov. Straže, ki bo čisti dobiček dala v korist ubogim otrokom, sirotam in vdovam padlih vojakov in invalidom. Treba je hitrega dela, da bo uspeh časten za nas vse! — Kdor si naroči srečko po pošti v prodajalni Cirdlove tiskarne v Mariboru, naj priloži za pošiljatev 20 v. v znamkah.

* **Maribor.** V mariborski deželni bolnišnici stavi sedaj neki stavbenik, ki je doma iz Saksonskega, barako za kužne bolezni. V baraki bo prostora za 25 oseb.

* **Maribor.** Radi pretečih kužnih bolezni name-rava okrajno glavarstvo postaviti v neposredni bližini večjo barako za okužene osebe. Baraka bi naj služila za vse (!) občine celega okraja. Načrt je ta, da bi vse občine mariborskega okrajnega glavarstva prispevale določene svote za to napravo. Stavbeni stroški za barako so površno proračunjeni na 30.000 K brez notranje oprave. Kakor izvemo, se je okrajno glavarstvo že obrnilo do posameznih županov z vprašanjem, kako mnenje zavzemajo glede na to namero. Po našem mnenju bi taka baraka bila primerna edino le za najbližjo mariborsko okolico, kajti iz 5 do 10 ur oddaljenih občin bi pač bilo nemogoče spravljati okužene (!) osebe v mariborsko barako, ki bi bila potemtakem največja nevarnost za kužne bolezni. Najbolje bo, ako se uboga prejšnje namestniško navodilo, da si par bližnjih občin postavi svojo barako s ceneni aparati.

* **Maribor.** Četovodja Peter Pililer od dragon-skega polka št. 5, rodom iz Koroške, je v torek dne 13. aprila zjutraj ob 5. uri umrl na naslednjih boleznih, ki si jo je nakopal na severnem bojišču. Pogreb se je vršil danes dne 15. aprila.

* **Maribor.** Nabor črnovojniških zavezancev letnikov 1873—1877 za mesto Maribor se vrši dne 26., 27., 28. aprila pri „Gambriu“. Dne 26. aprila so poklicani k naboru črnovojniki, ki so pristojni v Maribor, dne 27. aprila črnovojniki letnikov 1875—1877, ki imajo domovinsko pravico zunaj Maribora, dne 28. aprila pa pridejo na vrsto črnovojniki letnikov 1873—1874, ki nimajo v Mariboru domovinske pravice.

Sv. Peter niže Maribora. Umrl je vrl našinec Janez Ribič. Pogreba se je poleg velikega števila znancev udeležila tudi mladeniška Marijina družba in pevski zbor. Svetila rajnemu večna luč!

Kamnica pri Mariboru. Na Belo nedeljo po rani maši se je vršil prvi občni zbor naše kmečke hranilnice in posojilnice, ki je bil razmeroma dobro obiskan. Iz podanega računskega zaključka je razvidno, da stoji naša posojilnica na krepkih nogah in da jo požrtvovalno vodijo sami ugledni in trdni posestniki. Nadrevizor Vladimir Pušenjak je v daljšem govoru podal krasno gospodarsko sliko sedanjega stanja slovenskega kmečkega prebivalstva ter zlasti naglašal, da vojska dosedaj ni prav nič škodovala slovenskim posojilnicam, nasprotno, da je dosegel denarni promet v naših posojilnicah tako višino, kakor nikoli poprej. Kamničani, le pridno se oklepajte svojega lastnega denarnega zavoda!

* **Ruše.** Tukajšnji posestnik Rudolf Krulc, ki se je udeležil bojev na severnem bojišču kot četovodja 17. pešpolka, je prišel že meseca septembra v rusko ujetništvo. Svoji ženi piše prav pogosto. Zadnji dve dopisnici se glasita: Rusija, 20. nov. 1914. (Žena prejela 23. dec. 1914.) Ljuba Mici in otroka! Tukaj Ti pošiljam razglednico iz mesta Bijsk, kjer smo nastanjeni. Jaz bi Ti poslal še več razglednic, a nimamo denarja. Kruh prodam, da kaj kupim. Vojaške plače ne dobimo nič. Piši mi vsake tri dni, da bom imel kaj od Tebe za kratek čas. Več zopet v pismu. Te srčno pozdravlja Tvoj Rudolf. — Druga dopisnica, ki jo je pisal dne 23. nov. 1914, a jo je žena dobila dne 27. februarja 1915 se glasi: Ljuba Mici in otroka! Naznanim Ti, da sem Ti pisal dne 11. novembra 1914 pismo in 21. novembra razglednico. Pismo Ti bodem pisal vsake tri ali štiri dni in Ti mi moraš tudi vsaki tretji dan pisati. Z veseljem Ti tudi naznanjam, da sem še zmiraj zdrav. Tukaj je zelo lepo vreme, je čisto malo snega. Mraza ni bilo hudega do sedaj, pozneje bo že hujši, saj si lahko misliš, kaj je Sibirija. Meni je zelo dolgčas po domu in po družini. Kako je s Teboj? Ne žaluj preveč, da ne bodeš oslabel. Zame se ni treba bati, jaz bom že gledal, da bom zdrav, ako Bog da. Ali so otroci zdravi? Jaz sem Ti pisal 11. nov. in Te prosim, da mi pošlješ denar in sicer za 15 rubljev ali pa še več. Kupil si bom zimsko perilo. Ako do tega časa, ko dobiš pismo, še ne bo mir sklenjen, mi pošlji denar gotovo, ako pa bo že mir, mi pa ni treba, ker potem denarja ne dobim, ker rabi pismo 20 do 30 dni semkaj. Kaj je novega v Rušah in doma? Pozdravi vse moje prijatelje in druge. Ko pridem domov, prinesem vsem spomin iz Sibirije. Te prav pristrčno pozdravljam in poljubljam, kakor tudi otroke Tvoj zvesti Rudolf.

* **Hoče.** Ferdinand Kuček iz Hočkega Pohorja piše svojim domačim s severnega bojišča, kjer služi pri težkih havbicah, da Rusi z ogromno silo pritiskajo na našo karpatsko bojno črto. Kuček pravi, da se je udeležil mnogih bojev in da je kljub silnim naporom še vedno čil in zdrav.

Št. Ilj v Slov. gor. Umrla je gospa Marija Zelzer, mati nedavno umrlega slovenskega gostilničarja Konrada Zelzer, stara 70 let. Pogreb je bil v petek, dne 16. aprila. N. v m. p.!

* **Št. Ilj v Slov. gor.** Sobotna „Marburger Zeitung“ je prinesla poročilo, da je Peter Niderl, o kate-

rem smo v zadnji številki poročali, da je padel na severnem bojišču, „Südmarkin“ naseljenc. To poročilo mariborskega nemškega lista je popolnoma neresnično. Niderl je bil naš mož, slovenske krvi, sin veterana, vsem dobroznanega grobokopa Niderla. Peter Niderl je bil, kakor smo že poročali, tudi vzgleden katoličan. Südmarkini naseljenci pa so protestanti.

* **Sv. Anton v Slov. gor.** Dolgoletni župan velike občine Brengova je vsled svoje službe že petindvajsetkrat vodil in spremljal na nabor zavedne brengovske mladence. Tokrat je sivolasi oče pripeljal pred naborno komisijo tudi svojega edinega sina.

* **Negova.** Žalostno je donel zvon velikonočne praznike. Pel je slovo rajnemu Antonu Ferenc, umrlemu na Veliki petek v starosti 88 let. Pogreb je bil na Velikonočni ponedeljek. Bil je mož jeklenega značaja, neupogljiv, do sebe skromen, gostoljuben, delaven, spoštovan in priljubljen povsod. Dal je postaviti kapelico v čast „Materi dobrega sveta“. Bil je tudi velik dobrotnik negovske cerkve, šolski načelnik, ustanovitelj „uboge šole“ in občinski svetovalec. Veliko je svoje dni pretrpel, a bil je vedno veselo naraven. Sedaj pa si odpočij, blagi starček, od svojega truda!

* **Ljutomer.** Častne smrti je padel na severnem bojišču Ludovik Zavratnik iz Mekotnjaka, vojak 20. lovskega bataljona. Bil je pridni mladenič. Nepozabni prijatelj, počivaj v miru!

* **Sv. Miklavž pri Ormožu.** Dne 24. marca je bil ranjen črnovojniki Franc Blagovič. Bojeval se je v Karpatih. Sedaj leži v bolnišnici v Košicah na Ogrskem, odkoder piše domov svoji sestri Lizi Blagovič. Imenovani je ud Miklavževskega veteranskega društva.

Ptuj. Na sejm, ki se je vršil tukaj na Beli torek dne 6. aprila se je prignalo 120 konj in 802 glav goveje živine. Cene so bile izredno visoke. Za vole se je plačevalo od 160 do 210 K 100 kg žive teže. Neki kmet iz pragerske okolice je dobil za vola, ki sta tehtala 1500 kg, nekaj čez 3000 K. — Na zadnji svinjski sejm se je pripeljalo 600 svinj. — Prihodnji konjski in goveji sejm se vrši dne 20. in 23. aprila, svinjski pa 14. in 21. aprila.

* **Fram.** Nesreča ne praznuje. Na cvetno nedeljo je bila ustreljena vsled nepredvidnosti devetletna šolarica Kamšek. Na Belo soboto popoldne pa je ustrelil 19 letni Matevž Pokrič svojega triletnega brata Štefana. V kuhinji je visela očetova puška. Matevž je mislil, da je prazna. V šali pomeril na brata, ki pade takoj mrtev na tla. Pa ravno najboljšje družine so tako hudo obiskane.

* **Dramlje.** Za Antonom Kopinšek in Valentinom Lavbič so na vojski umrli Miha Jesenek iz Straže, Jožef Lužar iz Dobja, Fr. Guzej od Sv. Uršule in bojda Karl Pužar iz Razbora in Janez Spolenak iz Trnovca. Brez sledu so izginiti Janez Korošec in Fr. Kruhhar iz Pletovarij, zidar Jurij Lubej iz Šentilja, vzgledni fant Janez Zabukovšek iz Svetelke, učitelj Sevnik, Jurij Kropinšek, Fr. Vodušek. Hudo ranjen je Miha Vengušt, Janez Šelih in dva Peniča. Ujet je Martin Vodušek, Anton Mulej, Miha Zdolšek, Matevž Lužar in župnikov stričnik istega imena. — Vojaku Jožefu Korošec iz Straže je otrok na Veliko sredo požgal kozolet. — V tako žalostnih časih je nek hudobnež vse trsje pri nadučiteljevem stanovanju posekal. — Žalostnim dodajmo nekaj veselih novic. Korporali so postali: Jakob Guzej, Jakob Jesenek, Grh Anton, Kožuh Jernej; četovodja je postal Jožef Mastnak. Srečno sta odnesla Rusom pete Blaž Jesenek in Anton Arzenšek.

Dobrna. Letošnja šolska kuhinja na Dobrni je bila velikega pomena. Zaradi vojske je pri nas kakor tudi drugod velika draginja. Mnogi stariši so primorani zgodaj, gotovo že ob Novem letu, kupovati moko in kruh. Kaka dobrota toraj, če je razdelila naša šolska kuhinja dan na dan skozi 2½ mesca po 100 porcij tečne tople hrane malim državljanom. Znamenje rudečega križa se je svetilo v lopi duhovske hiše, kjer so bili otroci pogoščeni. Otrokom v opomin bodi, da se naj hvaležni skažejo vsem dobrotnikom, ki so v domovinski ljubezni prispevali v denarju ali blagu za šolsko kuhinjo. Koncem mesca marca pa so se otroci poslovlili od priljubljenih miz in kakor po navadi se lepo zahvalili marljivi kuharici Neži Božnik. Gospodična Jelica Levstik je otroke opominjala, naj bodo hvaležni svojim dobrotnikom, na kar se je g. župnik v imenu krajnega šolskega sveta zahvalil gospodični za veliki trud, ki ga ima ona s kuhinjo. Ona pobira milodare za kuhinjo in ona tudi nadzoruje to človekoljubno podjetje. Letos je tudi okrajni šolski nadzornik obiskal šolsko kuhinjo in se je jako pohvalno izrekel o njej. Bog nam daj ljubelega svetovnega miru in blagoslovljeno letino, da bodemo po Božiču zopet našim malim zamogli ustreči s toplim kosilem.

Dobrna. V kratkem dobimo sem več sto rekonvalescentov in beguncev iz boljših slojev, ki so potrebni toplje. Danes dne 12. aprila se tukaj mudi komisija, da pregleda stanovanja ne samo v topliških, ampak tudi v privatnih hišah. Vsa stanovanja bo vlada vzela v najem za dobo petih mesecev. Plača za slobo le nekaj manj, kot je bilo dozda v navadi. Obrtniki, kakor tudi lastniki hiš na zadnjem mestu dežele, se bomo vendar enkrat malo opomogli. Da bo na tak način na Dobrni letos posebno živahno, je umevno. Pa naši prijatelji in znanci naj nas tudi letos ne pozabijo. Jih bomo posebno radi sprejeli.

* **Celje.** Mestni magistrat je uradno naznanil, da se od 11. aprila naprej sme moka in kruh oddajati edino le tistim osebam, ki imajo tozadevne uradne izkaznice. Karte za moko in kruh se dobijo pri mestnem uradu (v pritličju na levo). Za teden od 18. do 24. aprila se bodo te karte dajale samo dne 15. in 16. aprila od 3. do 7. ure popoldne in v soboto dne 17. aprila od 8. do 12. ure popoldne ter od 3. do 7. ure popoldne. Vsak, kdor hoče dobiti izkaznico za kruh in moko, mora prinesiti izkaznico od tega tedna seboj. Ob tej priliki se morajo na mestnem uradu prijaviti vse domače zaloge žita in moke.

* **Celje.** Notranje ministrstvo je usnjarsko tovarno Lovro Lauriča v Konjicah in cementno tovarno na Zidanem Mostu vzelo za čas vojske pod državno varstvo.

Celje. Umrl je dimnikarski mojster in posestnik Frane Fuchs.

Celje. V ponedeljek dne 12. t. m. je došel zopet vlak z 204 ranjenimi in bolnimi vojaki s severnega bojišča.

Celje. V tukajšnji garnizijski bolnišnici je umrl poddesetnik 87. pešpolka Alojzij Stuper vsled zadobljenih ran na bojišču. Truplo so prepeljali v Št. Pavel pri Preboldu, kjer se je dne 15. t. m. vršil pogreb za cesarja in domovino padlega slovenskega junaka. Vzgljednemu slovenskemu junaku svetila večna luč!

Celjska okolica. V eni zadnjih številčk smo omenili, da je legar v Gaberju skoraj popolnoma ugasnil in da ni za prebivalstvo nobene nevarnosti več. Ne bilo bi pravilno, ako bi se ob tej priliki ne izrekla tudi javna zahvala našemu požrtvovalnemu distriktnemu zdravniku g. dr. Schwab-u, kateri je skoraj z nadčloveško delavnostjo in z vzorno vestnostjo dosegel omejitve bolezni ter ozdravljenje mnogoštevilnih bolnikov. Naj bo g. dr. Schwab prepričan, da mu te zasluge prebivalstvo celjske okolice ne pozabi.

Sv. Rupert nad Laškim. Tukajšnji rojak Jožef Podgoršek, sedaj prideljen municijski koloni štev. piše svojim domačim s severnega bojišča: Dragi mi Tonče in dragi domači! Moje god je danes! Ni radosti, ni veselja! Ne moreš mi roke podati in čestitati! To mi trga srce, da Ti ne morem podati desnice v bratski pozdrav in se Ti ljubko zahvaliti za srčne čestitke. Pač pa mi daje upanje izrek: Le vsaka stvar en čas trpi, da nas zopet privede božja roka na ljube domove. Danes sem prejel sv. obhajilo prav od domačega rođoljuba g. vojnega kurata. Kako je kaj s tobakom? Se mi zelo ljubi nekaj njegovih dišečih snovi. Ušliš me, ljubi brat! Vesel sem nad krasno razglednico. Za pisanko pričakuj mojo sliko. Jo bodeš vesel? Kaj? Živijo! Na zdar! Vsem skupaj srčne pozdrave pošilja brat Jožef.

* **Gomilsko.** Spomlad prihaja zopet v našo vas. Povsod v naravi se vzbuja novo, veselo življenje. In tudi v našo vas je prinesla par veselih novic. Oglasil se je Lebnov France iz Rusije, Rančigaj Ivan iz Srbije; druga vest nam je naznanila, da korakata Mlinarjev France in Lončičev Tona proti daljni Sibiriji. Kakor strela pa je treščila v našo vas vest o junaški smrti Virantovega Tonča. Srce je zadrželo žalosti in ni hotelo verjeti. Spomini so pohitili tja pod Virantovo lipo in našli Tonča, krepkega, življenja polnega v sredi med gomilskimi fanti; vse je bilo tiho naokoli, le Boljska je šumljala svojo pesem in miho je donel Tončev glas po vasi: „Ptički, jaz vprašam vas, Al' bo že skor pomlad? Pomlad že prišla bo, ko Tebe na svet ne bo.“ In sedaj nam potrjuje to tužno vest iz Karpatov. Dragi Tonče, kakor Te išče skrbno oko Tvojega očeta, kako hrepenijo po Tebi ljubeča srca Tvojih tovarišev, Ti pa spavaš tam v daljni tujini, od krvi naših fantov namočeni zemlji! Tvoj „grob zeva globok, globok in širok, Sred mladih livad, Oh koliko sanj pokopljejo vanj, in koliko nad!“

Sevnica ob Savi. Umrla je dne 3. marca nenadoma na srčnem vnetju gospodična Mimika Robek, stara še le 17 let. N. v m. p.!

* **Smihel nad Mozirjem.** Iz naše male župnije je vpoklicanih skupaj 60 mož in fantov, med njimi 10 podčastnikov. Nekaj je sedaj ranjenih in bolnih. Za domovino so dali življenje: Janez Rozoničnik, Janez Atelšek, Jožef Naraločnik, Jofe Srnovrtnik; ujet pa je Janez Hriberšek. Pogrešajo se sledeči vojaki: Pavel Konečnik, Pavel Goltnik, Franc Hudej, Franc Šumečnik, Janez Leskovšek, Janez Slemenšek, Jernej Slemenšek, Blaž Jerše, Jožef Hriberšek in Maks Kladnik.

Luče. V četrtek dne 8. aprila smo spremili k zadnjemu počitku poštenega mladeniča Antona Jezernik. Pogreba se je udeležila razven mnogoštevilnega občinstva tudi šolska mladina z učiteljstvom ter požarna bramba. Rajni si je tudi v Ameriki pridobil nekaj premoženja. Bil je varčen, trezen in dobrosrčen. Za njim žalujejo sestre in brati. Dva sta še v Ameriki, župan Vinko Jezernik pa nosi puško. Bog daj rajnemu večni mir!

Remšnik. Bivši tukajšnji učitelj A. Visočnik, ki se nahaja sedaj v ruskem ujetništvu, piše svojemu tovarišu: Koteljnič, 9. febr. 1915. Dragi tovarišu! Najljubša je človeku v daljni tujini misel na drago domovino. Vsak dan, da celo vsako uro, mi pohitijo misli tja v lepe pokrajine, tja med sorodnike, prijatelje in znance. Teži pa tudi osamljenega človeka na tujem to, da ničesar ne sliši in ničesar ne ve o tem, o čem mu je ravno najljubša misel. Prosim Te torej, dragi tovarišu, poročaj mi vendar tudi končno kaj iz domovine. Kaj počenja naša nedolžna mladina? Kaj počen-

jajo Hartmanovi? Tukaj Ti navedem, odkar sem iz bolnišnice, že svoj drugi naslov. Bodite mi pozdravljeni vsi Remšničani! Tvoj tovariš A. Visočnik.

St. Ilj pod Turjakom. Trgovec g. Filip Izlaker je dobil od bivšega tukajšnjega kaplana č. g. Fr. Kretna, sedaj vojnega kurata na severnem bojišču, pismo z dne 3. aprila, ki se glasi: Veliko noč bom obhajal med tujimi ljudmi na bojnem polju. Toda vse bo šlo. Bog daj le enkrat srečno vrnitev v ljubo mi slovensko domovino. To so nas vojakov najpr srčneše želje. Potem lahko zapojemo s Prešernom: „Ena se meni je želja splohila“. Precej časa so me muče neprijetne domače živalee, katerim pravimo po slovensko „uši“. Dolgo se nisem mogel znebiti te mrene, a sedaj, je že zopet dobro, kako dolgo, ne vem. Naše življenje je podobno ciganskemu. Krvava je košnja na bojišču. Vsak dan vidim grozne prizore. Čudim se, da moji živci še to prenesejo. Prilagam sliko, katera predstavlja velikonočno pobožnost naših vojakov v mali slovaški, od kanonov že precej poškodovani cerkvi nekje na karpatskem bojnem polju. Meni je to zelo drag spomin, tudi Vi si jo shranite kot spominček na Vašega nekdanjega kaplana. Srčne pozdrave Vaš Fr. K.

* **Sv. Jurij ob Ščavnici.** Brano društvo izreka slavni domači hranilnici in posojilnici najtoplejšo zahvalo za velikodušni dar v znesku 20 K. Bog plačaj!

* **Središče.** V nedeljo, dne 18. t. m., popoldne po večernicah, je protialkoholni shod v posojilničnih prostorih. Trdo se še sliši ta beseda, a nič strahu! Pridite, da se bolj seznanite s „Sveto vojsko“!

* **Celje.** Izobraževalno društvo v Celju ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 25. aprila 1915, ob 3. uri popoldne, v dvorani hotela „pri belem volu.“ G. učitelj M. Levstik bo govoril o za sedanj čas prav zanimivem predmetu. Vabi se k prav obilni udeležbi, posebno dekleta in gospodinje naj pridejo.

* **Sv. Jožef-Celje.** Do sedaj ni nobene ovire za dekliške duhovne vaje. Začele se bodo dne 26. aprila zvečer in končale dne 30. aprila zjutraj. Obhajale se torej bodo, kakor druga leta. — Predstojništvo sv. Jožefa v Celju.

* **Trbovlje.** V nedeljo, dne 18. aprila, bo imela Dekliška Zveza svoj redni letni občni zbor in sicer v dvorani Društvenega doma. Vspored: govor pred. g. župnika, ter voditelja in govori mladenk. Nato volitev odbora in slučajnosti. K prav obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

* **Sv. Oče Benedikt XV.** V slovenskem jeziku smo dozdaj pogrešali življenjepis novega papeža, čeprav so po njem vpraševali verniki in osobito kateheti za uporabo v šoli. Sedaj je v tiskarni sv. Cirila v Mariboru izšel precej obširen življenjepis sv. Očeta Benedikta XV., katerega je priredilo za slovensko ljudstvo uredništvo „Slovenskega Gospodarja.“ Da se lahko knjižica zelo razširi, določila se ji je prav nizka cena 10 v za komad, koji znesek se blagovoli vposlati v poštnih znamkah. Življenjepis je pisan zelo mikavno in bo vsakega zadovoljil. Segajte po njem!

* **„Novi majnik.“** Tako se imenuje nove šmarnice za leto 1915. Spisal jih je pred. g. Pankracij Gregorc, župnik pri Sv. Venčesu na Štajerskem. Knjiga obsega 32 krasnih premišljevanj za mesec maj o Mariji, Kraljici src. Posebno lepa, zanimiva in čisto nova boča za Marijine častilce premišljevanja o Mariji, Kraljici zmag, kjer g. pisatelj opisuje grozne boje pekla in antikrista zoper sv. Cerkev in Marijino kraljestvo pred koncem sveta ter končno zmago Marijino nad vsemi sovražniki. Po premišljevanjih še sledijo mašne, spovedne in obhajilne molitve ter raznovrstne molitve k materi božji in za popoldansko službo božjo. Te šmarnice so torej pravzaprav popoln molitvenik. Stanejo pa v platno vezane z rdečo obrezo 1 K 60 v., po pošti 10 vinarjev več. Naročajo se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Najmanj dela in stroškov je, ako se pošlje znesek 1 K 70 v po nakaznici naprej.

* **„Sv. Križev pot za vojni čas.“** Ta knjižica se zopet dobiva v Cirilovi tiskarni v Mariboru. 100 komadov stane s poštnino vred 7 K 50 v., 50 komadov 4 K, 25 komadov 2 K, 10 komadov 90 v. Denar naj se pošlje naprej ali pa v znamkah.

Zadnja poročila došla v petek dne 16. aprila.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 15. aprila.

Avstrijski generalni štab uradno poroča: V zahodni Galiciji se je ruski napad pri Cierkovicah ob reki Biala dne 14. aprila zjutraj izjalovil. Močne ruske čete so na obeh straneh višine Visocko ob reki Stryj (južno-izhodno od Užoka) napadle naše postojanke. Po srditem boju je bil sovražnik premagan in se mu je s protinaskokom vzela važna višinska postojanka. Ujeli smo pri tem 3 častnike in 661 mož.

Na ostali karpatski bojni črti se vršijo le artillerijski boji, na mnogih delih bojišča vlada mir.

V južno-izhodni Galiciji in Bukovini nobenih novih dogodkov.

Boji pri Užoku.

„Daily Chronicle“ se poroča iz Petrograda: Na prelaz Užok, ki je ostal tudi nadalje v avstrijskih rokah, so poslali Avstriji nove čete, ki so začele napadati. Očividno imajo Avstriji namen, obkoliti levo krilo ruskega središča. Avstriji spravljajo neprestano nove baterije na postojanke. V smeri proti Stryju so Avstriji v soboto zasedli gorsko višino 992 pri Kacionku.

Karpati grob ruske armade.

Borba v Karpatih, ki se za avstrijsko-nemške čete ugodno razvija, pomeni nečuvano zapravljanje ruskih človeških žrtev. Ruske izgube v treh napadalnih prodiranjih so dosegle višino, katero more prenesti le ona država, ki je tako obljudena kakor je Rusija. Že ruske izgube pri obleganju Przemysla so bi-

le nenavadno velike, toda njihove izgube v velikanski karpatski borbi so pa tako visoke, da si tega niti predstavljati ne moremo. Ne glede na število Rusov, ki so bili ujeti v karpatskih bojih in ki je že prekoračilo 100.000 mož, so po angleških in francoskih poročilih izgubili Rusi okroglo 100.000 mrtvih in ranjenih.

Velik del ruskega ozemlja naš.

Vojni poročevalec „N. Wr. Journal“ poroča z bojišča: Ozemlje, ki so ga Avstriji in Nemci odvzeli Rusom na Poljskem in ga imajo sedaj močno zasedenega, je za več kot tisoč kvadratnih kilometrov večje, kot oni del Galicije, ki je v ruskih rokah.

Radko Dimitriev ob Pilici.

„Kurjer Lvovski“ poroča, da je car imenoval generala Radko Dimitrieva, ki je bil povzdignjen v knežji stan, za vrhovnega poveljnika ruske armade ob Pilici.

Med Mozelo in Mozo.

Berolin, 14. aprila.

Iz velikega vojnega stana se poroča: Ponočni sovražni sunek pri Berry-au-Bac se je izjalovil. Severno-zahodno od Verduna so Francozi uporabljali včeraj mne, ki so razširjale močno žolt dim in dušilne pline.

Med Mozo in Mozelo so se boji nadaljevali. Pri nekem močnem francoskem napadu na nemško črto Maizeray—Marcheville so udrli Francozi na nekem ozkem mestu pri Marcheville v našo postojanko, toda s protinapadom so bili zopet vrženi nazaj. Med mestoma Combres—Saint Mihiel so se včeraj vršili le samo artillerijski boji. Pri Aillywaldu so bili po brezuspešnih razstrelnih poskusih sovražnika odbiti trije francoski napadi. Napad ob obeh straneh ceste Essey—Flirey se je na zahodni strani te ceste izjalovil, na izhodni strani ceste so se pa vršili boji iz bližine, v katerih so bile nemške čete zmagovite.

V Vogezih se je francoski sunek proti Schnepferietkopfu južno-zahodno od Metzerala ponesrečil.

Vrednost dobitkov loterije „Slovenske Straže“ 20.000 K Naberite tudi pri svojih znancih denar za srečke in pošljite takoj denar z naročilom „Slovenski Straži“ v Ljubljano!

Ranjeni, padli in ujeti.

Pešpolk štev. 87:

Ranjeni častniki:

Langhammer Pavel, kadet; Mahaček Vlastimil, praporščak; Marcovich Alojzij, nadporočnik; Medicus Viljem, stotnik; Wodiczka Viljem, nadporočnik.

Mrtvo moštvo:

Blatnik Franc, pešec, okolica Celje; Cafuta Jurij, pešec, Ptuj; Čas Bogomir, pešec, Slovenj-Gradec; Deutschbauer Anton, titularni četovodja, Ptuj; Dodič Anton, frajtar; Garciš Martin, frajtar; Gruber Rudolf, pešec, Slovenj-Gradec; Karniza Janez, pešec; Kržan Anton, korporal, Brežice; Kunej Franc I, frajtar, Brežice; Ogrinec Janez, pešec, Celje; Orešnik Jakob, četovodja, Sv. Jurij; Planinc Franc, pešec, Brežice; Primožič Ambrož, pešec; Štampar Franc, pešec, Ptuj; Veber Jurij, pešec, Sladkagora; Vidmar Franc, titularni frajtar, okolica Celje; Vrhnjak Leopold, pešec, Slovenj-Gradec; Zagožen Franc, korporal; Zakoršek Franc, pešec; Zerdoner Mihael, pešec, okolica Celje; Zidar Jožef, pešec, Slovenj-Gradec; Zmrzlak Alojzij, pešec, Sv. Jurij ob Taboru.

Ranjeno moštvo:

Adamič Janez, pešec; Agrež Janez, titularni četovodja; Anderlič Jožef, pešec; Anže Franc, pešec; Baš Jakob, titularni četovodja; Belak Mihael, pešec; Belinc Janez, pešec; Belšak Anton, pešec; Benedek Blaž, pešec; Bertok Anton, pešec; Bezjak Franc, pešec; Bezjak Martin, pešec; Bočko Janez, frajtar; Bresnik Peter, pešec; Čebular Jurij, titularni korporal; Černe Janez, pešec; Cocej Jakob, pešec; Dobnik Mihael, pešec; Dolinšek Jožef, pešec; Družovič A., četovodja; Feguš Janez, pešec; Fekonja Jakob, korporal; Germ Mihael, frajtar; Govejšek Alojzij, titularni narednik; Govejšek Rudolf, pešec; Gradišnik Janez, nadomestni rezervist; Hojzar Alojzij, pešec; Hribar Jožef, pešec; Jalončič Janez, frajtar; Jaroš Jožef, titularni korporal; Jazbec Franc, nadomestni rezervist; Jerman Jožef, frajtar; Jernejšek Anton, pešec; Jevšenak Jurij, pešec; Jošt Alojzij, pešec; Ključek Jožef, pešec; Klim Pavel, pešec; Kokol Andrej, pešec; Kokor Jožef, pešec; Kolar Franc, pešec; Kos Martin, pešec; Kotnik Aleš, pešec; Kovačič Rudolf, pešec; Kristan Janez, titularni korporal; Krivec Franc, titularni narednik; Kurz Pet., titularni četovodja; Leskošek Franc, nadomestni rezervist; Lopan Mih., frajtar; Lovce Karol, pešec; Majcen Vinko, narednik; Mali Ferdo, titularni četovodja; Mattiasich Peter, pešec; Merz Lovro, pešec; Misja Anton, pešec; Makar Blaž, pešec; Nachberger Janez, pešec; Napast Šimon, pešec; Osenjak Viljem, nadomestni rezervist; Otorepec Jurij, titularni frajtar; Paj Ciril, korporal; Pajman Anton, pešec; Perko Martin, nadomestni rezervist; Peršak Jožef, pešec; Petek Jurij, nadom. rezervist; Petek Janez, pešec; Pogorevec Šimon, pešec; Primožič Marko, pešec; Pucel Karol, frajtar; Rajh Franc, nadomestni rezervist; Reš Alojzij, pešec; Rihterč, pešec; Sagmeister Jožef, pešec; Šeruga Jakob, pešec; Simonič Franc, nadomestni rezervist; Sinkovič Jožef, pešec; Širovnik J.,

Ali ste že kupili srečke „Slovenske Straže“? Kupite takoj! Srečka samo 1 K.

pešec; Smeigl Martin, četovodja; Smole Anton, pešec; Sorger Ernest; Sprach Andrej, pešec; Stampar Anton, nadomestni rezervist; Sternecki Rudolf, pešec; Stöckl Alojzij, korporal; Fr. Stražela, pešec; Straus Franc, pešec; Sumjak Janez, pešec; Tement Mihael, pešec; Tušek Janez, pešec; Vedlin Alojzij, frajtar; Vidmar Franc, pešec; Vidočič Janez, pešec; Vres Jurij, pešec; Zabavnik Andrej, pešec; Žibret Anton, pešec; Žnidarič Jožef, četovodja; Zorjan Alojzij, pešec; Zorko Janez, frajtar; Zupančič Franc, pešec; Zvonar Janez, nadomestni rezervist.

Ujeto moštvo:

Agrež Franc, pešec; Arnič Franc, pešec; Augustinčič Avgust, pešec; Azman Peter, pešec; Babič Alojzij, frajtar; Bažak Janez, pešec; Blažič Franc, pešec; Breznik Lenart, pešec; Cerjak Mihael, pešec; Cigula Alojzij, pešec; Cinti Viktor, pešec; Činžar Alojzij, frajtar; Čokan Matija, pešec; Čretnik Janez, pešec; Džinger Friderik, pešec; Dolinsek Avgust, Štabni nar.; Erhardt Ignacij, pešec; Felician Jožef, pešec; Ferik Ignacij, pešec; Figele Franc, pešec; Fürst Jakob, pešec; Gerjčič Andrej, pešec; Golob Franc, pešec; Hedi Jožef, titularni korporal; Hrašnan Albert, titularni frajtar; Hribšek Rudolf, pešec; Imperl Franc, pešec; Ipšek Luka, pešec; Jevšenak Alojzij, pešec; Kandare Anton, pešec; Klemenčič Edvard, pešec; Klemenčič Jakob, pešec; Kobal Franc, pešec; Kočmut Vinko, frajtar; Kodre Janez, frajtar; Kokoschinneg Franc, frajtar; Količ-Rojko Martin, pešec; Kopajnik Anton, pešec; Korat Janez, pešec; Kos Janez, četovodja; Kovačič Franc I, frajtar; Kronovšek Blaž, frajtar; Kropišek Jožef, pešec; Kuhar Franc, frajtar; Lampret Karol, pešec; Lavrenčič Jožef, pešec; Lipša Jakob, frajtar; Marenčič Janez, pešec; Marout Karol, titularni narednik; Merhar Janez, pešec; Merzel Janez, pešec; Mesner Mihael, pešec; Milotič Jožef, pešec; Munda Jožef, pešec; Oražim Jakob, pešec; Ostrelc Janez, pešec; Paik Ernest, pešec; Palir Karol, pešec; Pečuh Alojzij, frajtar; Petkovšek Valentin, pešec; Pipek Franc, pešec; Plohl Franc, korporal; Podreberšek Ciril, pešec; Polovič Franc, pešec; Pušnik Franc, pešec; Potisk Janez, pešec; Razdrih Rudolf, pešec; Ribič Ignacij, pešec; Rojic Jožef, pešec; Rozočnik Janez, pešec; Schlögl Aleksander, pešec; Senič Franc, pešec; Skoberne Anton, pešec; Skof Jožef, frajtar; Stolič Karol, korporal; Rudolf Storgel, pešec; Stradner Franc, pešec; Strobl Franc, pešec; Strojnik Janez, pešec; Šunko Janez, pešec; Umek Blaž, pešec; Veber Rudolf, pešec; Verhovšak Ciril, pešec; Versec Gregor, pešec; Veršič Janez, pešec; Vidmar Albin, pešec; Vidovič Martin, frajtar; Zavratnik Mihael, pešec; Zgalin Anton, pešec; Zidar Anton, pešec; Zorec Franc, pešec; Zupan Franc, pešec; Zvar F. pešec.

Brezovšek Anton, nadomestni rezervist, iz Loke, ujet v Bijsku, Rusija; Grandošek Jakob, nadomestni rezervist, iz Ptuj, ujet v Bijsku, Rusija; Jevšenak Alojzij, frajtar, Konjice, ujet, Omsk, Rusija; Kac Edvard, korporal, Celje, ujet v Omsku, Rusija; Kočvar Franc, rezervni korporal, Brežice, ujet v Omsku, Rusija; Kolarevič Matija, ranjen, ujet, Wjasma, Rusija; Kolarič Anton, pešec, iz Ptuj, ujet v Bijsku, Rusija; Kovačič Alojzij, nadomestni rezervist, Sv. Lovrenc v Slov. gorici, ujet v Bijsku, Rusija; Konza Anton, pešec, ujet v Bijsku, Rusija; Kovačič Franc II, pešec, iz Ljutomer, ujet v Omsku, Rusija; Kranjc Avgustin, pešec, Konjice, ujet v Omsku, Rusija; Krofi Rudolf, pešec, Brežice, ujet v Birjuču, Rusija; Marko Karol, nadomestni rezervist, Sv. Jurij ob Taboru, ujet v Bijsku, Rusija; Martin Franc, stotniški trobentač, Sv. Ilj; Mesarec Jožef, pešec, okolica Ptuj, ranjen, Palanka, Srbija; Mlinarič Franc, frajtar, Ljutomer, ujet v Bijsku, Rusija; Rep Jožef, pešec, okolica Ptuj, Berezovka, Rusija, Rošker Franc, stotniški trobentač, odlikovan, okolica Ptuj, ranjen, ujet v Wjasni, Rusija; Senica Blaž, frajtar, okolica Celje, ujet v Bijsku, Rusija; Stojanšek Matevž, pešec, Rogaska gora, ujet v Bijsku, Rusija; Sturba Anton, pešec, Sladkagora, ranjen in ujet v Wjasni, Rusija; Stramič Martin, nadomestni rezervist, Ljutomer, ujet, Birjuč, Rusija; Prasnik Janez, nadomestni rezervist, Slovenjgradec, ujet, Bijsk, Rusija; Puk Janez, pešec, Ljutomer, ujet, Nižnj-Novgorod, Rusija; Uranič Maks, nadomestni rezervist, Sv. Jurij ob juž. žel., ujet, Bijsk, Rusija;

Pešpolk štev. 47:

Ranjeno moštvo:

Bohar Henrik, pešec; Bračko Karol, pešec; Cegnar Vinko, pešec; Dereant (?) Rupert, titularni četovodja; Dieber Martin, pešec; Dohersček Gjašpar, pešec; Družovic Janez, četovodja; Eferl Jožef, pešec; Ferik Karol, pešec; Ferik Rudolf, pešec; Friedl Alojzij, pešec; Gajšek Florijan, pešec; Gerngross Franc, pešec; Glanc Jakob, pešec; Golob Janez, pešec; Gotti Valentin, pešec; Grachornik Martin, pešec; Grasmugg Jožef, pešec; Grandner Jan., pešec; Griesbacher Janez, korporal v rezervi; Gustin Jožef, pešec; Handi Anton, pešec; Hasenburger Jožef, pešec; Heidenhofer Avgustin, pešec; Heric Ferdinand, pešec; Hofer Valentin, pešec; Hohl Janez, pešec; Holler Alojzij, četovodja; Irgolič Jurij, korporal; Käfer Karol nadomestni rezervist; Kaiser Rafael, pešec; Kapellaro Jurij, pešec; Kastner Alojzij, četovodja; Katz Blaž, korporal; Kobald Franc, pešec; Koch Vinko, pešec; Kodrič Karol, korporal; Kohl Franc, pešec; Kolerik Anton, pešec; Koleritsch Jožef, pešec; Konrad Friderik, titularni korporal; Korb Peter, nadomestni rezervist; Körbler Jožef, pešec; Koren Jurij, pešec; Košuta Anton, pešec; Krajnc Janez, pešec; Krebs Jan., pešec; Kren Peter, pešec; Križanec Matija, pešec; Lampl Franc, korporal; Leithner Filip, pešec; Lesnik Janez, korporal; Lesnik Anton, pešec; Lipp Anton, nadomestni rezervist; Maier Janez II, pešec; Markus Jožef, pešec; Mayerhold Janez, frajtar; Meier Alojzij, pešec; Mesarič Franc II, pešec; Muhr Rudolf, narednik; Namestnik Franc, titularni frajtar; Neuhold Jožef, pešec; Novak Friderik, pešec; Osel Jožef, pešec; Pack Jožef, četovodja; Perschon Alojzij, pešec; Pesek Fr., pešec; Pfiffer Alojzij, pešec; Pichler Jožef, četovodja; Pirš Jožef, pešec; Pold Jožef, četovodja; Pongratz Ignacij, pešec; Potočnik Franc, pešec; Požarnik Avgustin, pešec; Pratter Alojzij, frajtar v rezervi; Pukl Anton, frajtar; Pučko Peter, četovodja;

Reinbacher Stefan, pešec; Reiterer Jožef, pešec; Repenik Jožef, pešec; Repina Anton, pešec; Resch Simon, pešec; Ritter Andrej, pešec; Rojs Franc, štabni narednik; Sammer Franc, pešec; Scheucher Jožef, pešec; Scheucher Karol, četovodja; Schilli Jožef, pešec; Schlamberger Karol, pešec; Schlögl Franc, korporal; Schmidt Silvester, pešec; Anton Schriegl, pešec; Schuster Karol, pešec; Schweiger Friderik, pešec; Schwinger Franc, korporal; Sedlatschek Franc, pešec; Seidl Janez, pešec; Seme Janez, pešec; Skofič Janez, pešec; Snebinger Jakob, titularni frajtar; Sternad Franc, nadomestni rezervist; Sternat Jakob, nadomestni rezervist; Stessi Franc, pešec; Stoppar Stefan, pešec; Strohmaier Ferdinand, nadomestni rezervist; Stumberger Franc, pešec; Stupan Franc, pešec; Trummer N., pešec; Ulbing Jurij, pešec; Verbek Henrik, pešec; Verlić Rudolf, pešec; Visočnik Jakob, frajtar; Walter Janez, pešec; Weinhandl Alojzij, pešec; Weiss Janez, titularni četovodja; Würzinger Friderik, pešec; Zmugg Franc, pešec.

Ujeti časniki:

Krb Karol, praporščak; Neumann EdKund, kadet; Sluga Karol, poročnik; Trebitsch Brunon, praporščak.

Ujeto moštvo:

Achatz Jožef, pešec, Lipnica; Ačko Jurij, pešec, Maribor; Anžel Matija, frajtar, Maribor; Arlati Viktor, korporal, Loka; Baumann Ljudovik, četovodja, Radgona; Bernhardt Fr., pešec v rezervi; Benl Franc, četovodja, Nemški Lonč; Bezjak Franc, korporal v rezervi, Maribor; Borde Karol, četovodja, Feldbach; Brečko Jožef, pešec; Bufolin Alojzij, pešec; Burgej Mihael, pešec, Maribor; Comelli Edvard, pešec; Damm Janez, pešec; Deutscher Jožef, pešec; Dobaj Ant., korporal, Klanjec pri Lučanah; Dvoršak Matija, Klanjec pri Lučanah; Firpass Anton, pešec, Voitsberg; Fischer Jožef, korporal v rezervi; Flaker Franc, četovodja v rezervi, Maribor; Floriančič Franc, pešec, Peki; Föst Jožef, pešec v rezervi; Friedman Franc, frajtar; Friessnegg Jožef, titularni četovodja, Radgona; Fuchs Avgust, Lipnica; Fuchs Mihael, frajtar; Firbas Mihael, pešec, Nemški Lonč; Gaisser Anton, pešec, Maribor; Gasper Alojzij, pešec, Radgona; Germič Franc, pešec, Maribor; Glanz Henrik, korporal, Cmurek; Gojak Janez, pešec; Gundl Alojzij, pešec, Maribor; Gutman Jožef, korporal; Harz Jožef, pešec; Heinisch Franc, pešec; Heinrich Mih., četovodja; Hochler Henrik, narednik; Hofer Franc, nadomestni rezervist, Lipnica; Hutterer Janez, pešec, Feldbach; Jakolič Anton, pešec, Maribor; Jug Stefan, korporal v rezervi, Maribor; Kainz Jožef, pešec; Kaiser Franc, pešec, Radgona; Jan. Kargl, pešec; Knapič Franc, nadomestni rezervist; Kodrič Bl., pešec; Koller Franc, četovodja v rezervi; Kosi Franc, pešec, Ptuj; Krajnc Janez, pešec, Sv. Marjeta; Kramberger Stefan, pešec; Krasser Anton, korporal, Nemški Lonč; Krebs Franc, pešec; Krempelj Anton, pešec; Krieger Rudolf, pešec; Krois Konrad, pešec, Radvanje; Kupferschmidt Ozbolt, pešec, Feldbach; Leiter David, četovodja v rezervi; Leitinger Franc, četovodja v rezervi; Lesnik Andrej, pešec; Lorber Karol, titularni četovodja, Sv. Ilj; Lückl Janez, pešec; Maderbacher Adolf, korporal; Maier Mihael, četovodja; Makus Janez, pešec; Margatti Ahlel, narednik v rezervi; Ign. Masera, pešec, Selnica ob Muri; Meiseler Avgust, pešec, Ciršak; Moser Jožef, pešec; Muhr Janez, korporal, Studenci; Jan. Müller, korporal; Nell Jožef, pešec; Neubauer Anton, pešec; Neumeister Anton, pešec; Opačič Janez, pešec; Oswald Alojzij, frajtar; Pachler Anton, pešec; Paller Heribert, nadomestni rezervist; Patz Janez, frajtar; Payer Alojzij, četovodja v rezervi; Pessek Janez, korporal v rezervi; Pestemer Hugon, pešec; M. Pfeiffer, frajtar; Plavec Janez, korporal; Pliberšek Janez, pešec, ranjen; Prassl Jožef, pešec; Pratter Florijan, pešec; Presner Jožef, pešec v rezervi; Probat Tomaž, frajtar v rezervi; Pukl Alojzij, pešec, Maribor; Pulko Alojzij, pešec; Puschnik Jakob, pešec; Pusnigg Matija, nadomestni rezervist, Maribor; Putz K., korporal, Slamen;

Reicher Janez, pešec; Reinprecht Andrej, pešec; Reiter Janez, pešec; Repina Franc, pešec; Robnik Franc, pešec, Maribor; Rojko Vinko, frajtar, Zimica; Sabeder Janez, pešec, Jarenina; Sabotič Henrik, pešec; Samastus Janez, rezervni pešec, Spodnja Poljskava; Schneider Rudolf, pešec; Senšek Franc, pešec, Zgornja Bistrica; Siegl A., pešec; Silli Friderik, pešec; Skringer Janez, pešec, Gomilica; Šoršak Karol, pešec; Stohr Jožef, pešec; Stern Janez, pešec; Račje; Supperl Blaž, pešec v rezervi; Tautscher Jožef, pešec; Tatzl Franc, korporal; Tauscher Alojzij; Thoman Ferdo, korporal; Thomann Franc, frajtar; J. Tonhauser, nadomestni rezervist, Radgona; Trabi Anton, nadomestni rezervist; Trodl Peter, pešec; Tropper Franc, nadomestni rezervist; Ulbi Janez, narednik v rezervi; Urschler Edvard, pešec; Vernik Janez, frajtar; Vizjak Janez, pešec; Vollmaier Jožef, četovodja, Maribor; Wango Jožef, nadomestni rezervist; Weber Franc, nadomestni rezervist; Wezjak Jožef, frajtar; Wiedner Janez, četovodja v rezervi; Wutte Franc, pešec, Korena; Zechger Jurij, pešec, Jarenina; Žerjav Henrik, pešec, Sv. Marjeta na Pesnici; Zöhrer Janez, rezervist; Zotter Jožef, nadomestni rezervist;

Razni:

Pešpolk štev. 92: Mazur Karol, nadporočnik, mrtev; Pijonirski bataljon štev. 5: Lanczerics (Lončarič) Rudolf, korporal, r; Bosansko-hercegovski pešpolk štev. 2: Czegka Rudolf, iz Celja, kadet v rezervi, mrtev; Klidič Jurij, praporščak, mrtev; Moder Robert, praporščak, mrtev; Stefan Franc, praporščak, mrtev; Barta Reinhold, stotnik, r; Cejnar Jožef, praporščak, r; Erič Friderik, poročnik, r; Gadolla Otmar praporščak, r; Huber Friderik, praporščak, r; Kavčič Franc, praporščak, r; Kozorič Božidar, praporščak, r; Mihalič Ivo, nadporočnik, r; Janez Mohr, praporščak, r; Novak Ferdo, praporščak, r; Ratz Evgen, stotnik, r; Schwarz Rudolf, stotnik, r; Svagr Bogoljub, poročnik, r; Vašič Ljubomir, praporščak, r; Gorečan Franc, praporščak, ujet; Jeras Jožef, major, ujet; Löser Oskar, praporščak, ujet; Radetič Ljubo, kadet, ujet; Svetek J., praporščak, ujet.

Opomba: Uredništvo ne prevzame nobene odgovornosti za resničnost izkazov o padlih in ranjenih. Mi smo te podatke posneli po različnih virih, ki pa mnogokrat niso popolnoma zanesljivi. Posebno glede imen se pride v teh izkazih mnogokrat na sled velikim pogrškom. — Da zamoremo naše izkaze o padlih, ranjenih in ujetih izpolniti, prosimo, da se nam poroča, če ima kdo kake zasebne podatke. — Kdor želi imeti natančna obvestila o padlih in ranjenih, naj si naroči uradne izkaze v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta št. 5.

URE

Velika zaloga ur, dragocenosti, srebrnine in optičnih reči po vsaki cenl.

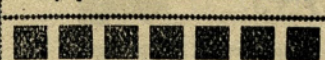
Tudi na obroke. - Ilustr. cenik zastoj. - Gramofoni 20-200 K

Niklasta remont-ura	K 3-50
Pristna srebrna ura	K 7-—
Original omega ura	K 24-—
Kuhinjska ura	K 10-—
Budilka niklasta	K 8-—
Poročni prstani	K 2-—
Srebrne verižice	K 2-—

Večletno jamstvo.

Nasl. Dietfinger
Theod. Fehrenbach

urar in očalar
MARIBOR, Gosposka ul. 26
Kupujem zlatnino in srebro.

Krasen bicikel

za moške se vsled upoklica v vojake proda nizko pod lastno ceno. Vpraša se v Mariboru, Götthestrasse št. 2, 2. nadstr., vrata št. 12.

Proda se zelo poceni poceni vrčnik za spomladanski čas modernega kroja, malo rabljen, kakor tudi cela obleka, izgotovljena v štajerskem kroju. Vpraša se v Mariboru, Götthestrasse št. 2, 2. nadstr. vrata št. 12.

Kovaški pomočnik

kateri zna podkovati konje, se takoj sprejme pri kovaškemu mojstru Laminger. Burggasse, Maribor.

Sedlarska obrt

v večjem kraju na Sp. Štajerskem, dobro upejljana, se radi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji odda. Vpraša se v upravnistvu »Straže«.

Prva in največja delavnica za cerkvena dela na slovenskem jugu

K. Tratnik

špecialist v izdelovanju cerkvenega orodja in posode

Maribor Pfarrhofg. 3

se priporočam prečistiti duhovščini za naročila vsakovrstnih monštranc, kelihov, lestencev, svečnikov itd. Staro cerkveno orodje popravljam, pozlatim in posrebrim v ognju. — Za vsako delo jamčim. — Mnogo priznanih pisem na razpolago.

Ure! Ure!

V veliki izbiri in po nizkih cenah.

Srebrne ure za fante od	7 K
Srebrne ure damske od	8 K
Srebrne verižice od	K 2 40
Sreb. verižice damske	K 3-60
Zlate damske ure od	26 K

Za vsako uro se jamči!
Precizijske ure, Schafhausen, Zenith, Omega, Eterne
Očala: Za kratkovidne nova, zboljšana stekla.

Frano Bureš Maribor

urar, zlatomer in očalar,
Tegetthofova cesta 39. Prvi urar od glav. kolodvora.

Kupujem

seno, slamo, fižol, češplje in sploh vse poljske pridelke po najvišjih cenah

Ant. Birkmaier

Maribor, Meljska cesta 29 (Mellingerstr.)

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, po influenci.

Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju, lažje je obvarovati se bolezni, nego jo zdraviti.
2. Osebe s kroničnim kašlom bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušljivi, katerim Sirolin znafno olahča naduho.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

Znano je, da se kupi

pri staroznani domači zanesljivi trgovini ne samo po ceni, ampak tudi praj dobro!

Sukneno blago (štori za moške in dečke).
Novomodne volne za ženske in dekleta.
Najnovije perline blago za obleke in bluze.
Platno telo in pisano za srajce in spodnje hlače.
Blago za postelje in rjuhe, brez šiva in matrace.
Srajce izgot. v jame vseh velikosti za moške in ženske.
Predpasnikov velika izbira, za prati in iz črnega atlasta.
Zmiraj novosti robov iz svile in za prati, kakor vseh vrst blaga za domačo uporabo, s čimer si pri veliki izbiri in pri nizkih cenah tudi doma svoj nakup lahko dosežete po zelo ugodnih prednostih, zato prej pošljem na zahtevanje

ZASTONJ

vsakomur svojo bogato zbirko vzorcev na razpolago.

K. Worsche Maribor
Gospeska ul. D. (Herreng. D.)

OBLEKE

za ženske, moške in otroke, kakor tudi krila, vrhne jope, bluze, zim-ske moške suknje in raglane, se dobijo v velikanski izbiri in po najnižjih cenah v veletrgovini

R. STERMECKI
V CELJU št. 301

Pišite po cenik.

Velika svota denarja

se zamere naključiti vsakomur, ki postane naš naročnik. —

Brezplačna pojasnila pošilja:

Srečkovno zastopstvo 14, Ljubljana.

POZOR!

POZOR!

Ker je sedaj mnogo obitelji, katere pogrešajo moške, kateri so bili poklicani pod orožje, podpora pa zadostuje komaj za hrano, bo mnogim zelo težko kupiti otrokom najpotrebnejšega perila in obleko za šolo. Da se omili v teh revnih časih splošno bedo, se je odločil trgovec

J. N. Šoštarič .: Maribor,

Gospeska ulica 5, da bo za časa vojne prodajal vse blago veliko ceneje, kakor popreje. Kdor torej želi kupiti za majhen denar dobro blago, naj se nemudoma oglasi pri omenjenemu trgovcu. Vzorci in ceniki se pošljejo zastonj.

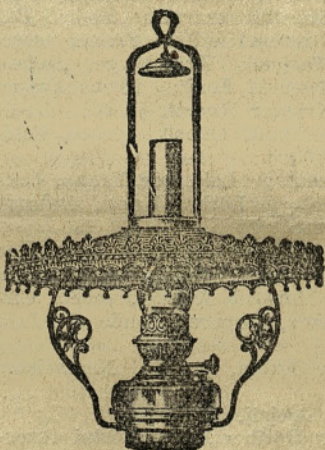
Pozor kmetovalci!

Preskrbite si pravočasno, posebno sedaj v vojskem času, jamčena, zanesljiva in kaljiva semena, n. pr.: domačo, nemško (Lucerna), kamnito deteljo, travo, peso rumeno in rudečo, sploh vsa poljska, kakor tudi vrtna in cvetlična semena od znane in odlikovane tvrdke Mauthner, ki se dobivajo pri domači tvrdki

I. RAVNIKAR .: CELJE

Trgovina s specerijskim blagom, z barvami in deželnimi pridelki ter zaloga vseh vrst mineralnih vod.

Solidna in točna postrežba.

Edina štajerska steklarska narodna trgovina
Na debelo! Na drobno!

FRANC STRUPI .: CELJE
Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svečilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobice. — Prevzete vse steklarske del pri cerkvah in stavbah. Najsolidnejša in točna postrežba.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru r. z. z n. z.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4 1/2%, proti trimesečni odpovedi po 4 1/2%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajajo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5 1/2%, na vknjižbo sploh po 5 1/2%, na vknjižbo in poroštvo po 5 1/2% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le kolke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izjemši praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo in prošnje prejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

4 1/2 %

od dneva vloga do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojilo

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

- Posojilnica daje tudi domače hranilnike, -

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.